

இரவைத் தேடும் நிழல்

(கவிதை)

ரா.நித்தியானந்தன்

இரவைத் தேடும் நிழல்

(கவிதை)

ரா.நித்தியானந்தன்

சுவத் ஏசியன் பப்ளிகேஷன்

புத்தக வாசிப்புக்கான வெளி

இரவை தேடும் நீழல்

கவிதை

ஆசிரியர் ரா. நித்தியானந்தன்

பதிப்புரிமை @

2019 டி.சம்பர்

விலை ரூபா

வெளியீடு

சுவைத் ஏசியன் பப்லிகேஷன்

39 / 7 போர்ட்லாண்ட் ஆகேட்

கொழும்பு .4

Iravai Thedum Nizhal

Poem

Author- R.Nithyanandan

First Edition 2020j jun

Price-

Publication-

South Asian Puplication

9/7 Fortune Arcade

Colombo.4

ISBN

1. சமர்ப்பணம்

சின் விளக்கை முத்தமிட்டு
இன்பம் கழியு முன்
மரணம் தழுவிய ஈசுவக்கு.
கண்கள் பார்த்து மையல் கொண்ட

எதைருமை மைனாக்களுக்கு

அண்டை வீட்டு

அணில் குஞ்சுகளுக்கு

என்

வீட்டு முற்றத்தில்

பறந்து பறந்து

காற்றை சுவை செய்து

காணமல் போன

என்

வண்ணத்து பூச்சிகளுக்கு

என்

பார்வையில்

கரைந்து

பரவசமாக்கி

“ கியூ ” வரிசையில்

பறந்து சென்று

கண்ணிலிருந்து மறைந்து போன

மஞ்சள் நிற பாப்பாத்திக் கூட்டத்துக்கு

தோளுக்கு மேலே

பறந்து சென்று

குதூகலித்து

மறைந்து போன

இரட்டைவால் குருவிகளுக்கு

இசை எப்படி மீட்டாய்

என்று எனக்கே பாடம் சொன்ன

எங்கள்

முற்றத்து குயில்களுக்கு

இக்ககவிதைகள் சமர்ப்பணம்

@

2. கவிதைகளின் சிவகு (கவிதைக்காளை முன்னுரை)

விரல்களுக்கிடையில்
 தாரிகையான
 பேனையின் நகர்வில்
 என்
 எழுத்தின்
 வரைவை
 யாரோ விட்டதை
 அந்த கனவை
 தோலைத்ததை
 மகிழ்வை
 மறந்து போனதை
 மீட்க தடிக்கும் போது
 அது
 வந்து கொட்டுகிறது இப்படி.

இது
 ஏந்த? உலகின் வாசனை
 என்றும்
 ஏந்த? ராகத்தின் லஹரி
 என்றும்
 புரியாத
 குழப்பத்தில்
 புரிந்தது ஒன்று தான்
 இது என் நினைவின் கனவின்
 ஒரு
 நிகழ்ப்படிமம்.
 மனத இருப்பை தேடுகிறது மனம்
 குரலும்
 வரிகளும் சேர்ந்து
 என்
 சொற்களை
 இந்த ஈரக்காட்டில் நுழையவிட்டன.

அன்று
என் பதினம் வயது
நிறைய தோழர்கள் நண்பர்கள்
ஆசான் குரு
நிறைய பேர்
அர்த்தமுள்ள பார்வைகள்
கருத்து சிந்தனை என்று
கதைத்து முழுகினோம்

இன்று ~அந்தக்
கனவை தொலைத்தவனாய்... அந்த
நனவை எல்லாம்
எழுதி வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறது
என் டயரி
பகிர ஆள் இல்லாமல் தவிக்கிறது மனசு
என்
சிந்தனை
என் எழுத்து என்று எதுவும் இல்லைதான்
முழுதாய் வெளி வந்துவிட்டேன்
என்று சொல்வதில்
என்னை தடுக்கிறது என் அறிவு
இன்னும் அதற்கு நாள் இருக்கிறது
என்கிறது என் பயணம்
எனக்கு கருத்து சொல்லி வெளிச்சம் காட்ட எவரு-
மில்லை
அஹாவமே எனது தோழன்
வாசிப்பு தவிர எனக்கு என்ன காதல்
இருக்க முடியும்?
நண்பனாய் தோழனாய் அதுவே நானாய்
பயணிக்கின்றது என் பயணம் ~ ஏதோ
ஒன்றுக்காய் எனையோ நோக்கி....

3. அப்பா!

தீ!
 பெயரற்ற
 சிறு பூ போல —என்
 இமை
 என்
 வரழ்வை
 தேடும்பொழுதெல்லாம்...
 எதிர்படும்
 நீ
 இராவணன்
 மீசையாய் ...
 உறுமலாய்
 இமை விளிப்பை—உன்
 அகன்ற
 கண்கள்
 எரிக்கும்
 போது
 என் மனம்
 இளகி
 உன் முன்
 தஞ்சம் பெறத்துடிக்கிறது.
 பெயரற்ற சூகாய்
 என்
 மூளைக்கு
 உரமிடும்
 நீ
 சிங்கத்தின் சீதிலங்களை
 ஏன்னில் பரப்பி
 என்னை
 உசுப்பேற்றிவிட்டாய்
 ஒரு
 நாயகனாய்

4. அம்மா!

தண்களில் வழிந்து
இதயத்தை நனைத்து
தயரத்தை விதைத்தது.

உன்னைப் போலவே
அது
என்னில்-இப்போது
கரைந்து போகிறது.

ஒரு விதியாய்
நீ
இருந்தாய்.
எத்தனையோ நினைவுகளை-நீ
விதைத்தாய் விதித்தாய்-இன்று
நினைவில் நின்று
நனைந்து கரைந்து போகிறாய்
இத்தனை ஆண்டுகள்

நீ
எங்கெங்கோ இருந்தாய்
அப்போது

உன்
இருப்பிடம்
எதனையும் நீ
உணர்த்தவில்லை
என் மனம்
உணரவுமில்லை
இன்று

நீ மட்டும் இல்லை ஆனால்
நீ
மட்டுமே

ஏன்? இப்படி நாம்
நீங்கள் இருக்கும்போது
மறக்கின்றோம்
இறந்த பின்
இப்படி நனைத்து
தவிக்கிறோம்?
அம்மா இருக்கும் போது
உன்
அர்த்தம் எமக்கு
தெரிவதில்லை -
இழந்த பின் உன்
ஒவ்வொரு நகர்வும் எத்தனை
விதைகளை
எமக்காய் விதைத்தது
என்பதை... மனம்
நினைத்து
குமைகிறது
அன்று உலகை நான்
பார்த்தேன்
ஆனால் அது இன்று
என்னை பார்க்கிறது ~ஆனால்
அதை பார்க்க நீ
இல்லையே அம்மா.

@

5. இது துஷ காதல்?

விரல் இடறி விழுந்த சொற்கள்
 பீசகி நின்றபோது
 முரண் நகைகள் மோதி
 முணங்கி முகிழ்த்து
 முளைத்தது நம் காதல்
 நம்விதியை
 அர்த்தப்படுத்த
 புள்ளிகள் பல கூடி
 முகம் காட்டும் அவையில்
 முற்றப் பெறாமல் மலர்ந்தது
 நம் உறவு

காடு மலை வெள்ளம்
 பூ இலை பூச்சி
 காற்று வெளி நிலவு
 பார்த்து பார்த்து ரசித்து
 பாரதி போல
 பறந்து திரிந்து
 முகித்தது நம் காதல்

@

6. கர்ஜிட்டுத் முதல்...

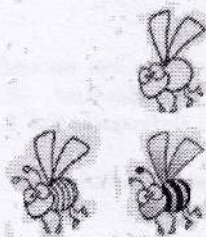
பூச்சியை
 துரத்திக் கொண்டிருக்கிறது புனை
 பூச்சி
 இடம் விட்டு இடம் விட்டு பாய்கிறது
 பூமியில்
 ஒளிய இடம் தேடி அலையும்

போதெல்லாம்

தன் விதியை
 நினைத்து நொந்து கொள்கிறது

உணவு தேடலுக்கும்
 அந்தப் பூனையின் உத்வேகத்துக்கும்
 இடையில் நடக்கிறது
 அந்த பூச்சியின் போராட்டம்
 வாழ்வதா? சாவதா?

இறுதியில்
 பெருமூச்சாய் மண்ணில்
 மல்லாந்து
 விழுந்தது
 -அந்த
 பூச்சி
 அந்த கொடிய மிருகம்...
 வானம் தவிர
 எதுவும் சாட்சியில்லாமல்...
 மூழ்கி சரிகிறது
 அந்த
 பூச்சியின் விதி

7. அம்மணக்கோழான்

இந்த

நீள பொன்னாடையை சமப்பதற்கு
எவ்வளவுதான் நீளுகிறது? ~உன் கழுத்து
முறையிட தெரியாதவர்களின் உரிமைகளை
நீ

எப்படி எல்லாம் பறிக்கின்றாய்?

வெட்கப்படுவதற்கு

எதுவுமற்ற உனக்கு

எத்தனை ?

பட்டுத்துணிகள் தரித்துக்கிடக்கின்றன.

திருடப்பட்ட நட்சத்திரங்களை

எப்படியெல்லாம் அலங்காரமாய்

சூடி கொள்கிறாய்.

அம்மணமானவனுக்கு

துணிகள் தேவைதான்

ஆனால் அதற்காக இப்படியா?

அழகிப் போட்டிகளில்

அம்மணத்துணிக்குதான் எத்தனை மவுசு?

உன் கனவு கிரீடத்துக்குள்ள்தான்

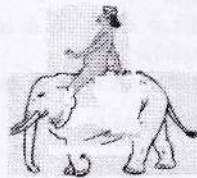
எத்தனை அம்மண பரிசு ~ஆனால்

உன் தோள்களின்

பொன்னாடைக்காக

மற்றவர் தலைகளைக் கொய்வது

எப்படி தர்மமாகும் ?

“ அற்புதனுக்கு பவுசு வந்தால்
 அர்த்த ராத்திரியில் குடைபிடிப்பான்”
 அதன் அர்த்தங்களில்
 எத்தனையாய் பொய் முகங்கள்
 அந்த
 அற்ப ராஜ்ஜியத்தில்
 பொன்னாடை அணிந்த
 ஓ! நீயா?
 அந்த
 “ யானையில் சென்ற அம்மண அரசன்”
 நிராகரிக்கப்பட்டவன் தானே
 இன்று ராச்சியத்தின்
 தலைவன்
 நீயும் அப்படித்தான்.

@

8. இவ்வளவுதான்

இதுயக் கதவினை
 திறந்து
 விடுதலைப் பெற்று
 பறக்கும் போது
 மண்ணின்
 பூச்சிப் பூழுக்கள்
 வண்டு செண்டுகள்
 தங்கள் வறுமையை
 உதிர்க்க தயாராகும் போது
 கடவுளர்
 உன்
 படையளில்
 மகிழ்வர்
 16ரு அல்லது
 30து முடிந்தின்
 எல்லாம்
 மறந்தே போக
 அண்டுதோறும்
 நடக்கும்
 விருந்தில்
 உன் மரணம்
 எல்லை காணும்
 பூழுக்களும் பூச்சிகளும்
 இன்பம் காணும்

@

9. காமர்தக்ஷ் எப்ஹோதுத் ஷ்டுதலை புருசர்தக்ஷ்

தனைவுகளோடு

அவள்

பயணித்தாள்

வீழி வழியே கற்பனைகளை சமந்திருந்தாள்

காடு மலை

ஓடை மழை வெள்ளம்

பயல் காற்று

வீதி முற்றம் வாசல்

இயற்கைக்கே தெரியும்

அவளின் சமை

நான்

நினைவுகளை அவளுக்கு

தொகுத்து பூமாலை கட்ட ...

சாத்தான் வேதம் ஓதவதை

அவள் வெறுத்தாள்

அவிசுளின் போதனைகளை துறந்தாள்

கால்நடையாய் மேய்ச்சலுக்கு

புற்தரையில் மல்லாந்து கிடந்தாள்

மேய்ப்பவன் சாத்தான் என்பதை மறந்தாள்

அவள் கன்னி

காதலில் கரைந்தாள்

அவள் முகத்தில் ஒற்றை மலர் பூக்கது

வீதிகளின் வழியே கனவு முளைத்தது.

நிலா காடு மணல்

இருளை பகல் என்று நினைத்து

அணைத்து கிடந்தாள்

ஒரு நாள்

காம குரூன்

அவளை சரித்தான்

அவள்

கன்னி கழிகையில்

உடல் கிடையில் விழுந்தது

கனவுக் காடு உடைந்தது

அங்குமிங்குமாய் விசாரனை

காமன் விடுதலைப்பெற

மீண்டும் கனவுக்காட்டை

உடைக்க...விடுதலை

புருடனாய்...

@

10. கை தேர்ந்த ஓவியர்கள்

ஓவர்கள்

சித்திரவதையை

சித்திரமாய் வரைவதில்

கைதேர்ந்த ஓவியர்கள்

வதையில் சுவையை

என்னமாய் இவர்களால் உணர முடிகிறது.

வதைப்பதை வரைவதற்கு

எப்படி எல்லாம்

நொண்டிச் சாக்குகள் சொல்ல இவர்களால் முடிகிறது.

தங்கள் ஓவியங்கள் மூலம்

இவர்களால் மாத்திரமே

வலிகளை உருவாக்க முடியும்.

தப்பாக்கி முனைகளும்,

பூட்ஸ் கால்களும்,

இவர்களால் மாத்திரம்

தூரிகைகளாக

பயன்படுத்த முடிகிறது.

அவமானப்படுத்தவது,

கேவலப்படுத்தவது,

என்பதை வைத்தே

கேலி சித்திரம் வரைந்து விடும் மகா ஓவியர்கள்

இவர்களைப் படைத்த இறைவனதான் யார்?

அல்லது இவர்கள் தான் கடவுளரோ?

சிவதாண்டவத்தில்

காலில் வதைபட்ட கஜாமுகா சூரன்

அந்த பாவியின் உயிரில்

கற்றுக்கொண்ட பாடமா? இது.

இது ஏந்த வகை

அந்நந்த தாண்டவம்.

@

11. ஊக்காள பெருமகன்

ஆட்டுக்குட்டியை உண்டாக்கியவன் தான்
 உன்னையும் உண்டாக்கினானா?
 அப்போ நீ என்ன? செம்மறிமடா?
 உனக்கு அறிவென்பதே
 இவ்வளவுதானா?
 நீ என்ன?
 புல் தின்று வாழும் மா மந்தை கூட்டமா ~இந்த
 கூட்டத்தில்
 அசை போட எதனிடம்
 இப்படி சுற்றிக் கொண்டாய்?
 புறக்கைகள்
 போடும் போது கூட உனக்கு வெட்கமே இல்லையா?
 உன்னை சுற்றி மழைவெள்ளம், புயல்...
 சூடு சொரணை ~இது
 எதையும் நீ உணரவில்லையா?
 என்ன?
 ரெஜன்மடா நீ

@

12. முனை மந்திய உழுவு

சூக்கில் சுற்றப்பட்ட
 கொழுந்து கூடையுடன்
 பெண் குச்சி
 மேல்மலை நோக்கி அது நகர
 முனை மந்திய நகங்கள்
 ரத்தம் கன்றிய விரல்காம்புகள்
 இருந்தும்
 அந்த காம்புகளுக்கிடையில் தான்
 எத்தனை பசுமை..
 நெரிசலில்,
 திணறும் லயத்தின் விளிம்பில்
 வந்து நிற்கிறது

அந்த குச்சியின்
 பார்வையில் படுகின்றது
 ஆண் குஞ்சுடன் சூழலும்
 அவளின் மெல்லிய நீள்சதுர தசுடு

கூடை சரிய
 அந்த
 தகர டப்பாவை
 தூக்கி அணைக்கிறது -அது
 அப்போது தான் தெரிகிறது
 அது தாய் பசு தான் என்று.

@

13. எப்படி ? இருப்பாள் இன்று அவள்

முப்பது வருடத்துக்கு பின்
என் பள்ளி புத்தகத்தை-ஏதேச்சையாய்
திறந்து பார்த்தேன்.
இடையில்
ஒரு பக்கத்தில்

ஒரு சின்ன
மயிலிறகு கற்றை
என் நினைவு
பக்கங்களை விரித்தன...
ஒன்பதே வயதுடைய அன்றைய தோழி
அவள்
நினைவுக்காய் அன்று வைத்தது- அது
இந்த
முப்பது வருஷத்தில்
இன்று அதே சிரிப்புடன்
அவள் எப்படி இருப்பாள்?

செருப்பில்லாத நடை
காக்காய் கடி கொய்யா
புளியமரத்தடி
உப்பு சேர்த்த மாங்காய்
நாம் ஒளிந்து விளையாடிய பாறை
கால்சட்டையுடன் ஒழுகும் முத்திரம்
“சீ ஏய்யா” நாண முட்டிய
அவள் வார்த்தை
நானும் அவளும்
என் தோழர்களும்
விரும்பிய-அந்த
சௌந்தர்ய
சொர்க்கத்தின்
கதவு அது
ம் ..அவள் எப்படி இருப்பாள் இன்று?

13. காப்ரேட் தோழ்

செயற்கை முகத்தை
 செய்யப்போய்
 இயற்கை முகம் அது
 சிதைந்து போனது.
 மலர்ந்த முகத்தை
 மாற்ற போய்,
 செத்த முகமாய் ~அது~இப்போ
 ஆனது
 அந்தக்கோர முகத்தில்
 கருப்பை அப்பி
 சிவப்பை கலந்து கலந்து
 பேய்போல் திரிகிறாள் மணமகள்- அங்கு
 அந்வி போல் தெரிகின்றனர்
 அந்த

“ காப்ரேட்” தோழிகள்.

அப்பி...

@

14. ஒரு குருடின் பாதல்

ஷனம் பற்றி எழுத நினைத்தேன்
 என் காதலை
 வானம் என்றோ தொலைத்து விட்டது.
 சின்ன சிட்டுக்களையும்
 சிறு மைனாக்களையும் எழுத நினைத்தேன்
 மின் கம்பங்கள்
 என்றோ அவற்றைக் கொன்று கொரித்து
 தின்று தீர்த்து விட்டன.
 பறவைகளைப் பற்றி பாட நினைத்தேன்.
 வெப்ப உலகம்
 அவற்றை சிதைத்தேவிட்டன.

சின்ன மின்மினியையும்
 சிற்றுடல் வண்டையும் எங்கே? காணோம்
 உதிர்வுகளும், சருகுகளும், மரக்குச்சிகளும், கொம்புகளும்
 என் பாடலுக்கு ஏங்குகின்றன.
 யார் செய்த பாவமோ? என்னால் எழுத முடியாது,
 மழைக்காக கண்ணீர் விடலாம்.
 ஆனால்,
 விழிகளைப் பறித்து அதில்
 கற்களை பதித்துவிட்டார்கள் பாவினர்.
 இன்று
 கண்ணிருந்தும் குருடனாய்
 வாயிருந்தும் ஊமையாய்
 காதிருந்தும் செவிடனாய்
 கையாலாகாத பாடகன் நான்.

9. சட்டையை கழட்டி எடுத்துவன்

உன்னை

நீ

கொஞ்சம் மாற்றி போடு

முத்தகங்கள் வாசிப்பதை மற

‘டி . வி’ யை அணைத்து விடு

எழுத்தாளர்களை கண்டால் எறிந்துவிடு

பத்திரிகைகளை வாசிக்காதே

“ இன்டர்நெட் ” நழையவே நழையாதே

கவிதைகள் வாசிப்பதை முற்றாக விட்டுவிடு

தீவிரமாய் வாசிப்பவரை

கண்டால் ஏளனமாய் பார்

இதவரை வாசித்தவற்றை மறந்துவிடு

உனக்கு அறிவூட்டிய

தோழர்களை ஆசிரியர்களை அண்டவிடாதே

இப்போது

யார் நீ ? உன் பதிலில் நீ

தெளிவாக இருப்பாய்

நீ எந்த சிறையில் இதவரை இருந்தாய்?

@

5. ஜெனீவாவில் சமாதானம்

எந்த
 நேரமென்றில்லை
 அறுந்து விடும்
 எங்கள் உறவு
 கைப்பேசி உரையாடல்
 நடுங்கும் விரல்கள்...
 இதழ்களில் ஊசலாடல்
 மொழியின்
 கடைசி சக்தியத்துக்கு
 தவயிருக்கிறது-அந்த
 வார்த்தை
 தவறி விழுந்த
 சலனமது
 இனம் மொழி மதம் சாதி
 என்ற
 ஈன சனங்களின் விந்து
 அழுகி நாற்றமெடுக்கும்
 தருணம் அதற்கு
 முடிவுரை எழுதும்

17. கால மாத்ரு

கூற்றைத் தரிக்கும்
 வண்ணத்துப்பூச்சி
 தமக்கும்
 கோடரிகள் உண்டென்று
 காட்டிக் கொள்கிறது.
 மலர்களின் நிராகரிப்பை
 சகிக்க
 இந்த கோடரிகள்
 பூக்களின்
 சிரிப்பை
 பழிவாங்க
 இந்த
 தரிப்பை தவிர
 வேறு ஏன்ன?

கொக்கரிக்கும்
 பூக்களின் சிரிப்பை
 முறியடிக்கத்தானோ
 வண்ணத்துப்பூச்சிகளும்
 தனது இதழ்களில்
 வண்ணங்களை தடவிக் கொண்டன?

அதனால் ஏற்படும்
 பூக்களின் ஏக்கம்
 இன்னும் ஒரு பழிவாங்கல்?

காலமாத்ரு
 ஓடுகிறாள்

நெருப்பை மூட்டி
 சமையல் செய்து
 துணிதுவைத்து
 வாசல் பெருக்கி
 கோலமிட்டு
 பிள்ளைகளுக்கு பாலாட்டி நீர்த்தப்போன
 உடல் பசிக்கு
 சூனியக்காரனுக்கு
 தன்னை ஈந்து விட்டு
 தரிக்காது ஓடுகிறாள் காலமாத்ரு.

22. வீடுதலை பெண்

ஓர் குமிழ்

போல

வாழ்ந்து விட துடிக்கிறது இந்த உயிர்

பகலிடம்

ஈரங்கொள் என்கிறது

நீழல்.

பகலிடம் தப்பித்து நழுவுகையில்

இடையில் தரத்துகிறது

வீதியோர மின்குமிழ்

எப்படியோ

விடை பெறும் தருணம்..

எதிரில் விடியல்

வந்து தொலைகிறது.

19. கவிஞன்

ஷஹம் கயிற்றால்
 ஒழுகும் மழையை
 அளக்கின்றவன்.
 வீசும் காற்றுக்கே
 காற்றின் திசைகளைபற்றி
 பாடம் சொல்லும் மாவயி.
 அவன் வெம்மையால்
 சூரியனிலே பல்வேறு ஓட்டைகள்
 அவன்
 இதயம் கண்டு தருவங்களே உருகின
 கர்ச்சிக்கும் சிங்கத்தின் குரலில்
 குயிலின் இசையை கேட்க முனைந்தவன் ~அவன்
 கடல் அலை
 தொலைத்து விட்ட வெண்நாரையை
 அதற்கு தேடிக்கொடுத்தவன்
 அவன் ஒரு கடற்கரை உழவன்
 வெளிக் காற்று முழுவதையும்
 சொற்களாய்
 ஒரு பெருமூச்சுக்குள்
 அடக்கி ஆனும் பிரபஞ்சன்
 அவன் தடம் படுமிடமெங்கும்
 பூமி அதிர்ந்தது
 கடவுளுக்கே தலை வலியை தந்த தந்திரி
 பிரம்மனை வென்றவன்
 பூமியில் தலைவைத்து
 விண்ணில் கால்படிய படுக்கின்ற
 அவன்
 நிச்சயமாக விஷ்ணுவை வென்றவன்
 அவனே கடவுள் *
 சிதிலமடையா அவன்
 எங்கள் ஊர் கோடியில் இருக்கும்
 புவரசுமரத்துக்கு
 சொந்தக்காரன்

20. தொற்று நோய்

சீருதவான வெட்க முறுவலிப்பில்
 அதிராத முகத்துடன்,
 சுழிபடாத நெற்றியை காட்டி.
 நேசமாய் கரம் பற்றி
 சொற்களுக்கு சுவையூட்டி
 மகோன்னத
 மனம் காட்டி
 அணைப்பின் திணிப்புகளுடன்
 எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம்
 உச்சரிப்பை
 உசுப்பி விடும்
 ஒத்திகை நோய்தான்
 காதலா என்ன?

காத்திருப்பதில்
 இறுகி
 காயும் இதழ்கள்
 அந்த
 முகமற்ற காற்று
 ழுர்க்க விதியாய்
 அசுர நிசப்தத்தில்
 அந்த அந்திப்பொழுதில்
 ஒருவித வெம்மையில்
 குழந்தையின்
 கிறுக்கல் மனதுடன்
 மோதும் பொய்மையை
 அலை அலையாய்
 கரையில் சேர்ப்பது தான் காதலா?

21. துடிப்பு

ஶந்த
 ஒரு சொல்.
 பீர்வதற்கான
 அறிகுறியாய்
 ஶன்,
 ஆத்தமா பேசிய
 அந்த ஒரு
 பொய்யின்
 அடையாளமாய்...
 நீ
 ஶங்கே ஒளிந்து
 போனாய்.
 ஓ!
 இந்த தனிமை
 இது தானா
 நீ கந்த பரிசு
 உடைத்து வீடு
 ஶன் இதயத்தை
 ஶடுத்துச் செல்
 அதன்
 உயிர் தாடிப்பை

21. உறவுல் மொழி

திற்பதற்கு
 கால் எதற்கு?
 கைகுவக்க
 விரல் எதற்கு?
 கண் இருந்தால் விழி பார்க்கும்
 அதனையும் நீ
 எடுத்து விடு.
 எதுவுமே
 நிஜமில்லை என்பதை
 நீ
 சொல்லிவிடு.
 பின்னால் ஒரு நிழலிருக்கும்
 அது நீட்டி வைக்கும்
 முனை எல்லாம்
 நிஜம் பரவும்
 வாழ்க்கை
 இனி இல்லை
 வக்கணைக்கு நாடில்லை
 வாயிருக்கும்
 நாக்கில்லை
 எமது உளரல்
 இனி மொழியாகும்
 அது
 கூட கேட்காது
 செவிக்குள்ளே
 துளையிருக்கும்.
 அங்கே
 சன்னங்கள்
 பதிந்திருக்கும்

~ இனி
 திருப்பி திருப்பி பேசாதே.
 போதும்
 உன் பேச்சு.
 பேசியே தீர்ந்துவிட்ட யுகம் இது.
 முடிந்து போனது தமிழினின்
 பேசியே தீர்ந்துவிட்ட யுகம்

சூடு சுரணையற்ற
 மாடுகளாக அவை இனி ஆன பின்
 தோள் இருக்க தேவை இல்லை
 ம்.. அது கூட இல்லையே உனக்கு
 பொன்னாடையே போதும் உனக்கு

23. கனவுலக அரவுகள்

தடைசி கணப்பொழுதில்
எனக்கு கொஞ்சம் மயக்கமாய் இருந்தது.
கனவுலகில் உள்ளவர்கள்
வித்தியுன்மாலி போல
வெள்ளி உலகை படைத்து விடுவார்களோ?
என்று
கனா கண்டேன் .
எல்லாம் ஒரு கனம் தான் ,
என்
எல்லா கனவுகளையும்
உடைத்து போட்டிருந்தது நிஜம்
இதுவரை
இருந்த கனவுகளை
நிஜங்கள் நீந்து போக செய்திருந்தன
பாதி தூக்கத்தில் கண்விழித்தால்
தப்பாக்கி சன்னங்கள்
உண்மையை உதிர்த்துப்போட்டுக் கொண்டிருந்தன
நிலவை தூக்கி பையில் வைத்துக்கொண்டு
அலைந்தன படைகள் .
இருளை நீக்கிகொண்டு
விழியை திறந்து பக்கத்தில் பார்த்தேன்.
உறமிக் கொண்டு படுத்துக் கிடந்தது புலி
வாயில் இரத்தம் கசிந்து கிடந்தது
புனைகள் தான்
இப்போது சங்க முதுகில்
சல்லாபமிட்டுக் கொண்டிருந்தன.
எழுந்து நடந்தேன்
பாதி வழியே ...
மேய்த்தவன்
பொய்யன்.
நானும்
பொய்யனாய்

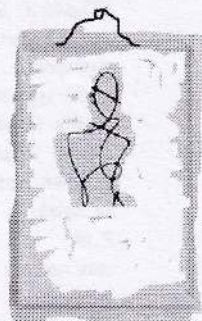

என்
தேசமும் பொய்யாய்
நிஜம் மட்டும்
இப்போது உறைந்து கிடந்தது.
பாழடைந்த
பஞ்சடைந்த மண்டபங்கள்
இடையே யோதர்கள்
எங்கள்
யோனிகளையும்
சுமந்து போனார்கள்
நானும்
மண் தின்ற மனிதனாய்...

24. அஞ்சல்

அஞ்சலும் பட நிழலில்
ஒற்றை மணுஷியாய்
பூக்களுடன்
புன்னகை மெளனமாய்
என்ன பார்க்கிறாய்?

வாடிய பூக்கள்...
உன்னை மறந்து போக...
உன்னை,
மீட்க வருகிறது மாலை.
வீட்டின் தனிமையில்
மீண்டும்
உன்னைத் தேடி போக முனைகையில்
பிள்ளைகளின்
கத்தல்
சமையலறை சத்தம் ... டி.வி சலனம்
உன்னை மீண்டும்
மறக்க நழுவுகிறது பொழுது.
மறந்தே போகிறது
இந்த ஜென்ம பூமி .

@

25. ஸுத்

தீ
 இதயக் கதவினை
 திறந்து
 வீடுதலைப் பெற்று
 பறக்கும் போது
 மண்ணின்
 பூச்சிப் புழுக்கள்
 வண்டு செண்டுகள்
 தங்கள் வறுமையை
 உதிர்க்க தயாராகும் போது
 கடவுளர்
 உன்
 படையலில்
 மகிழ்வர்
 16௫ அல்லது
 30௫ முடிந்தின்
 எல்லாம்
 மறந்தே போக
 அண்டு தோறும்
 நடக்கும்
 வீடுந்தில்
 உன் மரணம்
 எல்லை காணும்
 புழுக்களும் பூச்சிகளும்
 இன்பம் காணும்

24. இவ்வளவு தான்

அந்த ஒரு
 முத்தத்தால் தன்
 முகமீழ்ந்தான்.
 அவள் வீரம்
 கோழையாகிப் போனது.
 அவர்கள்
 அது
 பெண்மையென்று
 கொண்டாடினார்கள்.
 அவள் தன்
 தோல்வியை ஒத்துக்கொண்டாள்.
 அந்த
 முத்தங்களின் ஓரத்தில்
 ஒரு சிறு சத்தம் (கோஷம்)
 விடாதே
 அந்நான் அந்திக்கம் ஒழித்து விடு... ஒழித்து விடு..
 மீண்டும் .... அவள்
 அவன் முத்தத்தால்
 சோரம் போய் ... சோரம் போய்..
 என்ன ?
 இழைபா.. இது.

27. என் இலட்சிய அரசு

ல்லா எழுத்துக்களையும்தீன்று தீர்த்தாச்சி.

மை முடிந்து

ரொம்ப காலமாச்சி.

அசை போடுவதற்கு கூட

பற்கள் இல்லை.

கண்களை இரவல் வாங்க

மனதில் தெம்பில்லை.

புலம்பி ஓய்வதற்கு

என் மனசை அருகிலில்லை.

அவள் போயி இந்த ஆறு வருஷத்தில்

என் உடம்பு இந்த ஓட்டை சிம்மாசனத்தில்

ஓய்ந்து கிடக்கிறது

அவள் சொன்ன

ஒன்று மட்டும் ஒலிக்கிறது..

“எழுதி... எழுதி மைய முடிச்சிட்டிங்க

கடைசியில அத்தக்கிற காப்பி கூட இல்லாம

அலையுவிங்க”

என்னமா எதிர்வு கூறி போயிட்டா பாவி.

இந்த

பெருமழையில் ஒரு செறப்பு

அந்த நீர் கோடியில் கிடக்கிறது .

இன்னும்

என் மனம் மட்டும்

அந்த பெருங்காதலில் சரசமிடுகிறது ..

ஓ ! அந்த காதல் தான் என்ன ?

பெருமழையில் நனைந்த அணுபவத்துடன்

ஆடு குளிரில் நடுங்கி கிடக்கிறது .

நாலு சக்கரங்களுடன்

அந்த கறல் வண்டி,

சாயம் போய்விட்ட நிறத்துடன்

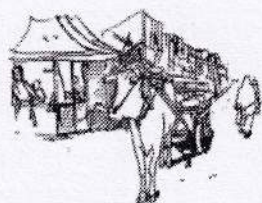
சாலை ஓரத்தில் இன்னமும்

திமிர் குன்றாமல் காத்து கிடக்கிறது .

என்றாவது

பாலத்தை கடந்து விடலாம் என்ற ஒரு

நம்பிக்கையோடு ...

28 சட்டத்தின் முன்

முன்
இந்த
மஞ்சள் காவிகளுக்கு
முன்
நீதி தேவதை
காணாமல் போய்விடுகிறாள்
கொஞ்சம் காலமாய்
நீதி தேவதை
இப்படித்தான்
வற்புறுத்தலால் மறைமுகமாக
கற்பழிக்கப்படுகிறாள்

அவள்
இப்போது
எல்லோர் முன்னிலையிலும்
நிர்வாணமாக்கப்பட்டுவிட்டாள்
தீர்ப்பு என்று வரும்போது
அந்த தராசின் முள்
எப்படி? இப்படி
அரசியல்வாதிகளின் பக்கம்
தலைசாய்த்து படுத்துக்கொள்கிறது
அவள் கற்பழிக்கப்படவே
நீதிபதிகள்
இடமாற்றம் பெறவர்
அல்லது
விசாரணையிலிருந்து
நழுவிவிடுவர்

*சட்டத்தின் முன்
யாவரும் சமம்*
என்று எவனோ
அன்று சொன்னான்
இன்று இவர்களின் சதியால்
நீதி தேவதை தலைகுப்புற நிற்கிறாள்
தன் உள்ளாடை தெரிய

@

29. அர்தயல்வாதயின் ஒரு பொழுது

உறு

புன்னகையின் அழகல்
மன இருக்குகளில் நாற்றம்
சொற்களின் பொய்மை
புரியாத மொழி
சிம்மாசன மோகம்
வாக்குறுதி வள்ளல்
அநூல்
எதிர்பார்க்கும் இரவின் படுக்கை
இந்த 'குடிமகனின்'
இருமாந்த குகைக்குள்
நணையப் போகும்
மான்சுள்
களி கொண்ட பேய்கள்

@

30. எங்கள் பாராளுமன்றம்

அநுக்ள் தான் பாவம்
 ரணப்படுவது இங்கு
 குயில்களின் குரல்கள் தான்
 முன் வரிசையில்
 வெண்பன்றிகள்
 கழுதைகள் கத்துகின்றன
 ஓநாய்கள் ஊளையிடுகின்றன.
 குதிரைகள்
 அவ்வப்போது
 கணைக்கின்றன
 மந்திகள் அடிக்கடி தாவுகின்றன
 மயில்களோ
 சிங்கங்களின் மடியில்
 எங்கோ ஒரு மூலையில்
 தவலைகளின் சத்தம்
 கிளிகளின் வயிறுகளில்
 புலிகளின் முட்டைகள்
 எதிரில் அந்தைகள்
 வருத்தம் தோய்ந்த முகத்துடன்
 வெளியே அநுக்ள்
 மான்கள், ஏறம்புகள்,
 பூச்சிப் பூழ்க்கள்
 பாப்பாத்திக் கூட்டங்கள்
 பாவம்
 இங்கு வெளியேயுள்ள
 பூக்கள்

@

31. அடேது அருத “கார்ப்போர்ட் கல்பனி”

இந்த, நீல சிறுக்கி
 அவ்வப்போது
 கோரமாய் என்னமாய்
 புன்னகை செய்கிறாள்
 வெண்ணுரைகளை தள்ளித்தள்ளி ...
 என்
 மண்ணை
 பூமியை,
 உயிரை
 பூச்சி பூழுக்களை
 ஏப்பம் விட்டு திரிகிறாள்
 வான் உதடுகளில்
 இரத்த சாயம் பூசிக்கொண்டு
 அந்த கடலரக்களை
 இறுக்கமாய் அணைத்து தழுவி..
 உறவு கொள்கிறாள்

இந்த
 ரவுடிக் காற்று-
 அது இருக்கும் வரை
 அந்தக்
 கடல் காதையனுக்கு
 கொண்டாட்டம் தான்.

அவள்
 எம் உழைப்பை உறிஞ்சி பயிரை அழித்து
 கோரமாய் சிரித்து.. சிரித்து
 நகரும்போது
 எங்கள்
 ஏழைக் குடிசைகளின்
 சின்னத் தலைகளை
 புயலரக்கள் இரகசியமாய்
 கொய்து கொண்டிருக்கிறான்.

மறபுறம் அந்த கடலரக்கன்
குடிசை கால்களை முறுக்கி உடைக்கிறான் .

ஓ!
என் நாட்டை போல எத்தனை
முறிந்த பெண் பனைகள்
அவ் அரக்கி
என் கணவனைக் கொன்றாள்
என் பிள்ளைகளைப் பவி எடுத்தாள்
என் ஓலம் கேட்டு கொக்கரித்து
இப்போது
சிரித்து மழுப்பி ஓசை எழுப்பி..
திருப்தியுடன்
ம்..

முடிந்தது அவள் விருந்து
அடுத்துவரும் கோரப்பசி வரும் வரை...
இப்போ அவள்
தென்றலானாள்
அலைகளால் சின்ன பறவை போல்
எம்மை குதூகலிக்கச்செய்தவள்
சின்ன மழையானாள்
தூவானமானாள்.
வெள்ளம், அறுவிகளில்
சின்னதாய் குரல் எழுப்ப
விடியல் பெண் போல் வருகின்றாள்

அந்தோ
அந்த நீச சிறுக்கி
ம்.. .
இவளை நம்பாதீர்கள் -நம்
தேர்தலை காலத்தில்
மீண்டும் மீண்டும் இப்படி வருவாள்
அவள் ஒருவித அரசியல்வாதி
அவள் கட்டியிருப்பது
சேலை தான் ஆனால்
அதன் உள்ளே இருப்பது
வட்டி வாடகை இலாபம் மோகம்

@

32. 4-௭ ஜனனம்

ஊட்டெருமை
கர்வத்துடன்
ஏப்பம்விட்டு திரிந்த போது
வீட்டெருமை
கர்ப்பமானது

அந்த
கர்ப்பத்தை
அண்டை காகம் வளர்த்தெடுத்தது
அதை
பருந்து ஒன்று
கொத்தி
தீர்த்து
சீதைத்து போட்டது

இன்று
கொளவர்ப் போல
நூறு ஆயிரம் கர்ப்ப சீதைவுகள்
ஈனனே
கொன்று
கொழுத்த நீ-இந்த
கர்ப்பத்தை
வேரை விதைக்கவா?
ஜனித்தாய்
மரணத்தின் எல்லை
உன்
நூறாயிரல்
விரிந்து மடியும் போது
அதன் உதிரத்தில்
சிறகுகள் முளைக்கும்
அது அந்த
ஜன்மாந்திரத்தையே சீதைக்கும்

@

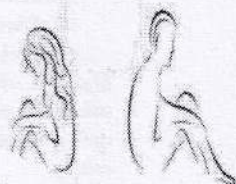
33. ஈய கழிவுக்கல்

ஸோகம் முகை விரித்து
 அழகு காட்டுகிறது.
 தீண்டலுக்கு முயலும் போது
 முந்திக்கொண்டு...
 இதழ்களில் சிந்திய சாயம் ~
 என்னை
 எச்சரிக்கை செய்கிறது.
 பயமுறுத்துகிறது காடு
 இதற்கிடையில் லாவகமாக
 என்னை ஏமாற்றிவிட்டு
 புவிதழில் அமர்ந்து கொண்டது
 வண்டு.
 இதவரை இருந்த
 என் உறவில்
 இழையங்களை முறித்துப்
 போட்டது மனம்.
 தூரலின் இசைகளை
 உடைத்து போடுகிறது மழை.
 குமிழ்கள் வெடிக்கின்ற
 சின்னதான சப்தங்களும்—என்
 காதை பிய்க்கின்றன.
 சின்னத்தூரலின்
 தளி நீர் விழுகையும்
 எரிச்சலை தடுகின்றது
 என்னை வேண்டாம்
 என்கிறது நான்.
 என் சிறு பொழுது கூட
 காதலை இழந்த பின்
 தூசு கூட
 என்னை
 ஏளனம் செய்கிறது.

34. சரீர்து போனது ஒரு பேரரசு

வீழிகளுக்கு
 பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு வியுகம்
 அமைக்கின்றாய்.
 இமைகள் சிறகடிக்க
 வளையில்
 வீழ்ந்த என் மனம்
 சஞ்சலம் கொள்கிறது.
 உன்
 பார்வையில் இங்கு
 ஒரு
 சாம்ராஜ்யம்
 சரிந்து போகிறது.
 அலெக்ஸாண்டரை போல
 உலகை
 வெற்றி கொண்ட
 நான்
 இங்கு
 உன் முன்
 சரணாகதியாகிறேன்.
 அறிவின்
 துணையில்லாமலே
 நீ?
 இந்த அரசை
 ஆள்கின்றாய்.
 அறிவிழந்து போனவன்
 அந்நியனாகின்றேன்
 ஓ! அரசியே
 காதலுக்கு
 இடிகள் கூட
 நசங்குண்டுபோகின்றன.

உன்
 நனைந்த கண்ணங்களில்
 சிக்குண்டு கிடக்கிறது
 என் காதல்.
 உன்
 துலை வாகிடுக்கில்
 தவழ்ந்து நான் போகிறேன்.
 இந்த
 இருமைக்கு மத்தியில் இழந்துபோன
 என்
 அறிவை மீட்க

மீண்டபோது...
 அதனை சந்தர்ப்பமாக்கிக் கொண்ட
 என்
 எதிரிகளின் பட்டியல்
 நீண்டு கொண்டு செல்கிறது
 எல்லோரையும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற
 என்
 வியுகம்

தீண்டலில் முடிவில்
 இதவும் ஒரு போர் தான்.
 இதற்கு இத்தனை
 அணிகளாக?
 போர் வீரர்களா? ~அவள்
 அப்பா
 அம்மா
 அண்ணன் தம்பி
 என்
 மாமன் மாமி
 உன்
 அடுத்த வீட்டு அத்தை
 ம...
 உன் நாய் குட்டி
 கூட இப்படி என்னை முறைத்துப்பார்க்கிறது
 எப்படி?
 இவர்களை வெற்றி கொள்ள போகிறேன்
 தனி ஒரு வீரனாய்
 உன்னை
 சிறை மீட்க.

35. கோடிதனுதகளுல் பூச்சியங்களுல்

கூருவிகளின்

சின்னச் சிணுங்கல்களுக்கு

இடையில்

இரவின் மெல்லிய ஓசை

அது.

இயலாமையின் வெளிப்பாடு

கிழவியின் அனத்தல்களும்

ரயில் வண்டியின் இரைச்சலும்

இளமைக்கால கனவுகளில் காய்ந்து தீய்ந்து

அந்தரங்கமான

அசைகளில் பயணித்தது

என் அந்தி

பிரேமைகளில் முழுகி

முறிந்த உயிர் பசிக்குக்

காவோலையுடன் காத்திருந்தது

என் பயணம்.

நீண்ட நடுநிசியில்

இலையுதிர் காலத்திற்குரிய

ஆயத்தங்களை

ஆரம்பித்துள்ளது அது.

நீ

கோடை கால குத்தகைக்கு

தேதி குறிப்பிட்டுவிட்டாய்

என்

மனம் இலையுதிர்காலமாய்

என்

மரணத்தை

என்

முதுமை பெருவெளியில்

கோடி

இலட்சம்

ஆயிரம்

நாறு

பத்து

பூச்சியமாய்

கூதீர் கால

என்

கனவுகளின் வாழ்வு

ஒரே ஒரு

முற்றுப்புள்ளியை தேடி

36. காதல் பரிசு

காதலி

கட்டுக்கட்டாய்

பொய்ச் சொல்வான்

நம்பு -நீ,

காதலிப்பதற்காக...

பின்-உன்

பொய்களை நீ

அவிழ்த்து விடு

முழு நிலவு,

கருவண்டு,

தேன்சாறு ,

அழகின் சிகரம்,

பொடி நடை,

முடியுமானால்

அன்று

ஆண்டாள் விரசமாய் சொன்ன

அத்தனை பொய்களையும்

நீ

வினயமாய் சொல்லிவிடு.

அவள்,

நம்பிக்கையுடன் சிரிப்பாள்.

பின்னர்

காதல் பிறந்து விடும்.

இனி,

கருத்தொருமித்த காதல் என்று

கணக்கிட்டு பதிவு செய்.

அவளும்

சங்க காலம் முதல்

இன்று வரை

இதைத் தானே

நாம் செய்தோம்.

பொய்களை

நம்ப வேண்டும்

என்பதற்காக

புலவர்கள்

கவிதை

செய்தார்கள்.

நாமும்

அதை செய்யவோம்

காதலுக்காக....

@

37. கால இதழின் கணக்கு

அந்த

மரண விளம்பரத்தில்
சிரிப்பவர்
சரிந்து கிடக்கிறார்.
இரண்டு நாட்களாக
ஏசுதலும் பேசுதலும்
நின்று போயின.

‘உரெல்லாம் காற்று
இப்படி வீசாதே
என் புருஷனை
மட்டும்
கைவிட்டு
போய்விட்டாயே’

மனைவியின்
விசித்திர ஒப்பாரியை
வேடிக்கை பார்க்கிறது
அந்த

மரணப் படுக்கை
முலையில்

அமர்ந்திருக்கும் புனை.

மரண வீட்டு வாசலில்
ஒருவர் மற்றவருடன்
அஞ்சலி

கூட்டம் நடாத்த...

அடுத்த வீட்டுப் பையன் - அந்த

முலைகளில்

முயக்கம் - இந்த

மீறல்களை

சாத்தியமாக்கிவிட்டன.

அதே வீட்டில்

இன்னோர்

வரவினை-அது

பதிவு செய்து

கொண்டிருந்தது-அந்த

கண்களின் பரிமாறல்

கருவறை

பாடை

இன்னும் ஒரு

பயணத்துக்கு

தயாராகி

கொண்டிருந்தது

இது காலதேவனின் கணக்கு

மீண்டும் காற்றை கடித்தாள்

மீள ஒரு மனைவி

@

38. துரோகத்தின் முற்றுப்புள்ளி

முடிந்தவிட்ட

ஒற்றைமுற்றப் புள்ளியை முடித்து

காட்டுகிறது பொழுது.

வேண்டப்படாத திக்கில்

எங்கோ ஒரு மூலையில்

பனிக்கால கணவனைப் போல

நினைவுகளை மட்டும் மீட்டுக் கொண்டு

தொடங்குகின்றது விடியல்.

வாசல் கூட்டி

அள்ளப்பட்ட சருகாய்

மொழி புரியாத

கனவுகளுடன் வீசி ளறிகின்றாள்

அந்த

மனித விதியை அவள்

அதற்காக யாசிக்கிறாள் ஒரு

தெருவோர பிச்சைக்காரன்.

இதற்காக நான்

பூமியிடம்

மன்னிப்பை

யாசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

புதல்வர்களை பலி கொடுத்தேன்.

என்

புத்திரிகளை உயிரோடு

கற்பனைகளையும்

இந்த

பூமியில்

புதைத்தெரிந்தேன்.

முப்பது வருடங்கள்
நான்
யாசித்ததெல்லாம்
ஜம்மாந்திரமாய்
நசிந்து போயின

துரோகி
இந்தியாவின் தொடைகளில்
எம்மவர் விந்துகள்
பறிபோன பின்
மீள்வதற்கு
இனியேது தருணங்கள்

@

39 ஒரு ஓத ஓத

தீத்திரையின் போது
 அந்த மர்ம பெயரை உச்சரித்தாய்
 கேட்டால்
 அது என் பெயர் என்கின்றாய்.
 நெற்றிக்கு மேலே
 ஒரு கோடு வரைந்து கொள்கிறாய்.
 ஆனால்
 வேண்டும் போதெல்லாம்
 தாலியை
 கழட்டி வைத்துவிட்டு
 தெருவுக்கும் போகிறாய் -பின்னர்
 அது என் உரிமை என்கின்றாய்.
 பின்னர்
 தாலியை கண்களில்
 ஒற்றிக் கொண்டு
 மாங்கல்ய பிச்சை கேட்கின்றாய்
 கோவிலறையில்
 என்
 கழுத்தை மகுடமிட்டு
 கன்னத்தை நனைக்கின்றாய்
 என்னை கணவன் என்கின்றாய்.
 அடிக்கடி நெற்றிபொட்டில்
 உன் குங்குமத்தை
 சரிசெய்தும் கொள்கிறாய்.

நான்

முத்தமிட முனைந்தபோது உதடுகளை
வெட்டி ன்ற என்கின்றாய்.

கனவுக்கு இரையாகும்

உனக்கு

இனி நான்

கணவன் எதற்கு

எனக்கு வயதாகிறது

நீ

இளமையாய் இருந்தம்

எப்படி?

ஒருசேர இப்படி நடக்கிறது

ம்...

ஒரு குருட்டு ஓவியத்தில்

கணவனாய்

நான்

அணின் பார்வை நீ

ரசிக்கின்ற இடத்தில்

நிற்கின்றாய்

உன் அர்த்தம் தான் என்ன?

@

40. துஷ்டஞானம்

னெக்கும் உனக்கும்
இல்லாத இடைவெளியில்
ஒரு கண்ணீர்த்தளி
அதை சுமக்க முடியாத
துன்பத்தான் சுமந்து சொல்லுகிறது
எட்டுக்கால் பூச்சி.

வண்டுகளின்
தேம்பல்களுக்கு
மத்தியில்
ஊனாயிருகிறது குயில்
இதற்கிடையில்
நரிகளை கொஞ்சுகிறது
பொதி சுமந்த எருமை மாடு.
கடவுளை நொந்து கொள்ளுகிறது பசு.
அதிரஷ்டமில்லா மல்லிகையும் ரோசாவும்
அந்த இறுதிப் பயணத்தில்
வேண்டுமென்றே திணிக்கப்பட்டன.
கண்ணீராய் சிந்தியது முச்சந்தி
தொலைந்து போ என்றது மயானம்
திரும்பி வருகிறது காசும்.
திரும்பியும் வராதது ஞானம்

41. எல்க்கொரு எதீர்

நாம்

எல்லோரும்

ஒற்றை காற்றையே சுவாசிக்கின்றோம்

ஆனால்

பஞ்சமெத்தையிலும்

பாயிலும்

மாளிகையிலும்

குடிசையிலும்

பனியிலும் படுத்த உறங்குகிறோம்.

நடு இரவில் நிலவில் படுத்தறங்கிய

நாயை

பலகையில் படுத்தறங்கிய

நாய்

ஏக்கமாய் பார்த்தது...

மாளிகையில்

இருந்து அதற்கு

விடுதலை வேண்டும்

எனக்கு

குடிசையில் இருந்து

விடுதலை வேண்டும்

எனவே

இங்கு

எமது

பொது எதீர்

நீயும் நாணமா ?

அல்லது

அவனும் அவர்களுமா ?

42. ௮1 ஓ^{ன்} கைய

ஒல்ட்டப்பட்ட தலையின்
 குட்டை முடிகளுடன்,
 கருத்த விழிகளுடன்
 அவள்
 அரிய கரிய காரிகை என்றால் நம்பலாம்

ஒரு கையில் அவளின் வம்சவிருத்தி
 மறுகையில்
 அவள்
 தலையிலுள்ள குடத்தைதாங்கும்
 நீலமேனி கைகள்
 நெடிய உயரம்
 எந்த நேரத்திலும் உடையக்கூடிய நடை.
 உலகின் எடையை

தன் தலையில் சுமந்து சென்றாள்.
 அந்தி வானத்தின் மெல்லிய சிவப்பு
 அவள்
 அழகிய இதழில் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தன.
 அவளின் பீம்பம்

பிரமிப்புடன் என்னை முறைத்தது .
 அவள் கரிய கழுத்து வளைவில்
 மணி மணியாய்
 கோர்துயின்னிய வியர்வைத்துளிகள்
 ஓடு
 சுகம் கலந்த நாறுதல் நறுமணம்
 அவளின்

நடையில் நான் சிரமம் அடைந்தேன்.
 மணிமுடி அணியாத
 அங்கீகரிக்கப்படாத
 அகில உலக அழகிய ராணி அவள்
 இணக்கமான இயக்கத்துடன்
 அவள் என்னை தற்செயலாகப் பார்த்தாள்
 நான் சிரமப்பட்டு விழிப்பதற்குள்
 அவள் என்னை கடந்து
 எங்கோ போய்விட்டாள்

அது ஒருவித பயமுறுத்தல் முகம்,
 அவளின் கலைந்த கூந்தல்
 இன்னும் அவள் முகத்துக்கு
 அழகு சேர்த்தன.
 அவள்
 மனவலியை கண்ணீர் முடி வைத்து விட்டன
 அவள் கடினமானவள்
 ஆனால்
 நேசிப்பதற்கு மென்மையானவள்.
 நான் அவளை மீண்டு பார்த்தேன்
 அவள்

கண்களில் ஊடுருவி
 அவள்
 படிமத்தை தேடினேன்
 தற்செயலாக காமம் செறிந்த இடையில்
 செருகியிருந்த கைத்துப்பாக்கி
 மெல்லியதாய் பளபளத்தது
 நாங்கள் எங்கள்
 புன்னகையை பகிர்ந்து கொண்டோம்
 அந்த பார்வை ஒன்றே போதும்
 நாம் சேர்வதற்கும்
 பிரிந்து செல்வதற்கும்

@

43. ஏசுவின் பாலஸ்தீனச்

தேவனின் ஆணைப்படி
 யோவாணை தேடிப் போகிறான் யேசு
 அங்கு
 ஒரு பாவமும் அறியாத
 வெட்டுக்கிளியையும்
 வண்டுகளின் உழைப்பில்
 உதிர்ந்த காட்டு தேனையும்,
 புலிகளுக்கு பயந்து..பயந்து
 புல்லைத் தின்ற
 எளிய மானின்
 இறைச்சியையும்
 தேனில் தொட்டு ருசித்து
 நக்குகிறான் யோவான்
 உயிரையும்
 உழைப்பையும் உறிஞ்சும்
 யோவானிடம்
 ஞானஸ்தானம்
 பெற்ற இயேசு
 உலகம் முழுவதும்
 அந்தக் கொடுமைக்கு எதிராய்
 போராட்டங்களையும் ,
 போதனைகளையும் நடத்தினான்
 அதுவே பாவப்பட்ட பாலஸ்தீனத்தை
 பாவிசுள் உலகம் தாக்குவதற்கு
 காரணமாயிற்று

44. இன்னுமொரு உரவுக்கான மரணம்

இந்த மரண விளம்பரத்தில்
 சிரிப்பவர்
 அந்த
 தரிசு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்.
 இரண்டு நாட்களாக
 ஏசுகதவம் பேசுகதவம் நின்று போய்விட்டன.

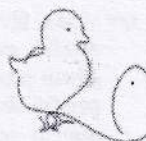
புற புறத்த இமைகள் கண்களை மூடிக் கொண்டது
 அவரின் கைத்தடி
 ஒற்றை மனைவியாய்
 ஓரத்தில் கிடக்கிறது.
 அவரின் சால்வை
 அனாவசியமாய்
 கொடியில் இன்னும் வெயிலில் காய்கிறது.

அவரின்
 சோடி செருப்பின் ஒற்றையை
 அண்டை வீட்டு நாய்
 தெரு ஓடையில் போட்டுவிட்டது.
 சொந்தம் கொண்டாடி வந்த உறவினரின் புலம்பலை
 வேடிக்கை பார்க்கிறது பூனை.
 அவர் எழும்பி விடுவார் என்ற கனவில்
 திளைக்கிறது நாய்.
 மரண வீட்டு வாசலில்
 வந்தவர் ஒருவர் மற்றவரை பார்த்து
 அஞ்சலி கூட்டம் நடத்துகின்றனர்.
 அந்த தரிசு நிலம்
 அவரை கவ்விக்கொள்ள
 காத்துக் கிடக்கிறது.

45. ஒன்று மூன்றுவையே

சின்னஞ்சிற முட்டை உடைச்சலில்
 பாதி சிறகு முளைக்க தவிக்கும்
 அசைவு.
 மேகத்தின் பெருமூச்சு
 இலைகளை சரக்குகள் முத்தமிட
 காற்றை தூரத்த தவிக்கிறது கொம்பு.
 ஆனால்
 இலையை உதிர்த்து
 மகிழ்கிறது காற்று
 ஏறம்புகள்
 மேல் ஏறி உறக்கம் கொள்ள துடிக்கிறது
 இடையில் இருக்கும் பல்லி
 பல்லியை தின்று சுவைக்கிறது
 பாம்பு,
 வரட்டும் என்று காத்துக் கிடக்கிறது
 பருந்து.
 இத்தனைக்கும் மத்தியில்
 மகரந்த சேர்க்கைக்கு
 உலாவுகிறது வண்டு
 ஆனால்
 இறுதியாய் மண் மட்டும்
 மாண்டவனை உண்டு
 மாற்றம் கொள்ளத் துடிக்கிறது

@

46. கஷ்ட ஓசைகள்

என் இதயம்

உன்

சொற்களில் பின்னிப்பிணைந்து

இறுகி தவித்து துளையிட்டு கொண்டது

உண்மை தான்

குருதி தெறித்த சுனாமியால்

சின்னாபின்னமாய் சிதைந்து போனதும்

உண்மைதான்.

நான் சுவாசிக்கும் காற்றை

நீ

தீருடி போனதும்

உண்மைதான்.

என்

இதயத்துடிப்பை நசுக்கி அமிழ்த்தி

அதனை அடங்கச் செய்ததும் நீ தான்.

உன் சொற்களுக்கு இதனை வலிமை என்றால்

அத்தனை வலிமை

என்

ஆத்மாவுக்கும் உண்டு

அற்ப பதராய்

உன்

முன் வீழ்ந்து கிடப்பது

அர்த்தமற்ற

என்

வேர்களின் பிரேமைகள் தான்

47. முடிவுக் காதல்

விடுபட்ட வார்த்தைகளுக்கு மத்தியில்
அமர்ந்தகொண்டு
அச்சமுட்டும் வகையில்
முரட்டுக் காதல் மொழியை
ஊட்டிப் பகிர்கிறாய் -பின்னர்
முறைத்தப் பார்க்கிறாய்.

பிரிய முனையும்போது
இழுத்து முத்தமிட்டு
இருளை என் இதழில் பதித்தாவும்
உன்
கண்களை சந்தித்த போதெல்லாம்
நீ தான் அது
என்பது தெரிந்தாவும்
நான்
உன் வயிற்றில் இட்ட பொன்முட்டைகளின்
கருவெல்லாம்
கருப்பாகி
வெளியில் குதித்து
அடை மழையில்
அடித்து செல்லும் காட்சியையும்
குதூகல சிரிப்புடன்
வேடிக்கை பார்க்கிறாய்
எவராவும் அசைக்க முடியாத
கிரகித ராகமாக நீ
உன்
பாட்டுக்குப் பண் எடுத்த
நான்
உன்
நினைவுக்கு திரும்பி வராதவன் .

48. இது ஒரு சின்ன உலகம்

சிரிப்பை
 மறந்த
 முகங்களுடன்
 ஒரு
 விலங்கின் கூட்டம்
 அந்த பாலைவனங்களில்
 ஒவ்வொன்றும் ஏதோ
 ஒன்றை இழந்து
 போலியாய் உணர்ந்து
 இருளின் பிடியில் அமிழ்ந்து,
 செத்தே போன
 நிலா கூட்டங்கள்
 மதங்களின்
 மல குவியல்களில்
 இன்றும்
 உற்சாகமாக முழிகி எழுகிறது
 ஈரம் படியாத முத்திரத்திரகளில்...
 அவர்கள்
 உணர்வுகளும்
 வெறிகளும்
 காவிகளின் சடலங்களை
 தூக்கி திரிந்து
 வெறிகொண்டு
 ஆடி மகிழ்கின்றன
 தேசத்தின் பெயரால்.

சலனமின்றி சரிந்த
 சடலத்தின்
 முகம் இன்னும் அமைதியற்று
 தவிக்கிறது.
 மனைவியின் புலம்பலை
 அறாதல்படுத்துகிறது
 ஒரு
 அந்நிய முகம்.
 முலைகளும்
 முயக்கங்கள் இத்த
 மீறல்களை
 சாத்தியமாக்கிவிட்டன
 இன்னோர் வரவினை
 பதிவு செய்து...
 ஊழிவரை
 இது
 தொடர்வது சாத்தியம்தான்.

@

49. அன்பின்

முடிவுறாத போர்
 யேசுவும் புத்தரும்
 அல்லாஹ்வும்
 எப்படி?
 உன்
 முன் தோற்றுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

காளி
 நீ
 கருப்பாய் இருப்பதும்
 யேசு
 நீ
 சிவப்பாய் இருப்பதும்
 புத்த பெருமான்
 இரண்டும் கெட்டான் நிலையில்... இருப்பதும்
 இதனால்தானா?
 உன்
 புலனும் வாயும்
 நாக்கும், வானும்
 வேலும்
 வன்முறையை
 தாண்டி கொண்டிருக்கின்றன
 தவலையையும் இயலாமையையும்
 ஏழைகளிடம் மட்டும்-இதை இப்படி
 பொதிசெய்தது யார்?
 வறமையையும் இயலாமையையும்
 காசு பண்ணும் -இப்படி
 காரியமாற்றியது எது?
 ஏழ்மையை கொத்தித்தீரியவும்
 அதனைப் ரசித்தப்பார்க்கவும்
 நாம் ஒன்றும்
 மனித பிறவிகளுமல்ல
 அந்த
 ஈனப் செஜன்மங்களாமல்ல.

50. குடை

குடைக்குள் தான்
எத்தனை விஷயங்கள்?

சுற்று நின்று

வேடிக்கை பார்த்தால்...

அதை படைத்த இறைவன் யூரித்து போவான்

வெயிலையும், மழையையும்

மறக்கவே குடைபிடிப்பதாக

குடைபிடிப்பவர்கள்

நினைத்தார்கள்

அதை மறக்காமல் எடுத்துச்

சென்றார்கள்.

ஆனால்

அதைவிட

ஏன்?

தன் மேலதிகாரியிடம்

குசுகுசுக்க,

அடுத்தவனுக்கு குழிபறிக்க,

உதவுகிறது குடை.

அரசியல்வாதிகளுக்கு

குடைபிடிப்பதில் அத்தனை

சுகம்

அது மாத்திரம் தானா இங்கு

இளசுகள்

கொஞ்சிக் குலாவ

கும்மாளமிட

குடை பிடிப்பவனுக்கு

தனிப்பயிற்சி வேண்டும்.

ஒன்றுக்குப்பத்தாய் அதிகாரியிடம்

அள்ளி வைப்பது முதல் தகுதி

மழை பெய்கின்ற போது

மந்திரி வரும்வரை

காத்திருந்து குடை பிடிக்க பயிற்சி வேண்டும்,

மன்னனுக்கு குடை பிடித்தால் மந்திரி ஆகலாம்.

அமைச்சருக்கு குடைபிடித்தால் அதிகாரி ஆகலாம்.

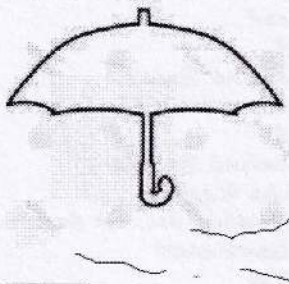
இந்த குடையால் வந்த வினைகளை

கணித்தால் எத்தனை மயானம் கட்டப்பட்டிருக்கும்?

பகவான் கொடுத்த

அரிய கொடை

இந்தக் குடை.

51. சீண்டுச் சூழ்காலச்

நான்
மகிழ்ச்சியில் இருந்து
நாடு கடத்தப்பட்டுவிட்டேன்~அது
இன்பத்தின் பழைய வரலாறு

எங்கள் ஆன்மாவை ~ என்றோ
நாங்கள் விற்றுவிட்டோம்
என்
தோழமைகள் காணாமல் போய்
அநேக நாளாகிவிட்டன.
தேசம் என்பதை
கிழித்து போட்ட
அந்நிய ஆன்மாவிடம்~என்னை
நேசித்தவர்கள்
தொலைந்து போய்விட்டார்கள்.
முறுக்கப்பட்ட பொய்களால்
வடிவமைக்கப்பட்டவன்
நான்

என்னை
நீ
இன்னும் ஒரு அழகுக்குள்
தள்ளலாம்
ஆனால்
நான் உடைந்து போனதை
நீங்கள் பார்க்க விரும்பினால்
நான்
சூரியனைப் போல
அலைகளை போல
மீண்டும் மீண்டும் வருவேன்
நீங்கள்
யாருமே இருக்க மாட்டீர்கள்
அப்போது
புதிய உறவுகள்
என்னை வரவேற்க காத்திருக்கும்.

52. பசு மாட்டின் சுயசரிதை

வண்டி

இழுத்த காணாயின் களைப்பில்

பசுமாடு

அசதியாய்~தன்

கவலைகளை அசை போட்டுக்

சாலையைக் கடக்கிறது.

அதன் எண்ணெமெல்லாம்

இனி,

கன்றுகளுக்கு பால் கொடுக்க

ஈன்ற குட்டிகளை நக்க வேண்டும்.

புல்மேய

நேரம் ஒதுக்க வேண்டும்.

வாலில்

ஏதோ ஒன்று

ஊர்வது போல் உணர்ந்து..

திடுக்கிட்டு திரும்ப

இடையில்

ஒரு ஏருது~தன்

வேலையை காட்டுகிறது.

மனிதராய் இருந்தால்

திருப்பி அறைந்து விடலாம்

கொம்பு இருந்தும்

பசுவாயிற்றே

விலகி நடக்கிறது.

அப்போது

பட்டியில் உள்ள

ஏருமை மாடு

அது நினைவில்

வீழ்ந்து

வகையின் சுமையை~ அதன்

வயிற்றில் இடித்தது.

கொண்டு..

வேண்டும்.

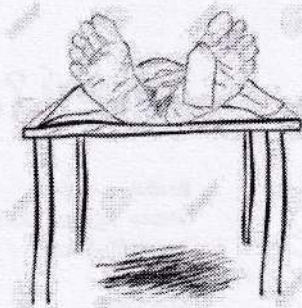
53. ஞானம் அமரம்

என் எதிர்
வீட்டுக்காரர் மரணித்தபோது
என்
வாழ்வின் ரகசியம் எனக்கு உணர்த்தப்
பட்டது.

என்
மனைவிக்கும்
என்
பிள்ளைகளுக்கும்
எதையும் வீட்டுச் செல்லாத எனக்கு
என்
வாழ்வின் ரகசியம் உணர்த்தப்பட்டது
வாழ்வில் எண்ணங்கள் நிறைவேறாமல்
எதிலும் சமரசம் செய்து கொள்ளாமல்
நான்
உண்ணும் உணவை கூட பகிர்ந்து கொள்ளாமல்
மற்றவரின் பிரியத்தை வெட்டி வெட்டி வீசிய பின்
சலனமற்ற
என்னைப்பார்த்து முறுவலிக்கிறது
என்
எதிர்வீட்டு சடலம்.

அங்கே பாடையில் இருப்பது
நான்

மரணித்தப் போனது
என்
எதிர்வீட்டுக்காரர்.

54. யா? இங்கு அதீஸ்டசால்

ஓரவின் சுகத்தில்
 பகலை கிழித்துப் போட்டுவிட்டு
 ஊளையிடுகின்றன
 நரிகள்.
 நரிகளாலும்
 ஒட்டகங்களாலும்,
 நிறைந்து வழிகிறது சட்டசபை~ அங்கு
 பேசிக்கொண்டிருப்பவர்கள்
 பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.
 ஊளையிடுபவர்கள்
 ஊளையிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்
 தாங்கிக் கொண்டு இருப்பவர்கள்
 தாங்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்
 மொளையாய் இருப்பவர்கள் மட்டும்
 கல்லறைகளில்
 புதைபலை
 தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

55. என்ன? சுவிதர்களுடா நீங்கள்

கீரவுக்கு
 காலை
 பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது
 பறவைகள் சகிதம்
 பயணம் தொடங்கியது
 பூக்களின் விரிப்பு
 மலர்களில் வசந்தம்
 பூமூக்களின் நகர்வு
 எருமைமயின் நினைவு
 காக்கை கரைவு
 சேவலின் கூவல்
 குருவிகள் சத்தம்
 குயிலின் ஓசை
 புதிதாய் ஏதோ ஒன்று பிறந்தது போல~அங்கு
 புதுப்புது மகிழ்ச்சி
 புத்தயிர் கோலம்

ஆனால்
 மனிதர்க்கு மட்டும்
 விடிந்தது காலை
 இருளின் மருட்சியில்...
 விலைவாசி உயர்வு
 பிள்ளைகளின் படிப்பு
 கடன்படு தொல்லை
 சீனி இல்லை
 பாவமில்லை
 பிள்ளைகள் படிக்க வழியுமில்லை
 நச்சரிப்பாய்

நகர்ந்தது அந்த காலை
 வேலை
 மனிதன் எப்போ?
 பறவைகள் போல
 வாழ்ந்து முடிப்பான்

@

56. யாள் ?

நான் என்ன சொன்னாலும்
 அவர்களுக்கு கேட்பதில்லை.
 கேட்டாலும்,
 அவர்களுக்கு
 எதுவும் விளங்கவதில்லை.
 விளங்கினாலும்,
 விளங்காமல் நடிப்பவர்
 பற்றி எனக்கும் எதுவும் புரியாத
 அவர்களுக்கு
 கண்ணிருந்தால் காதில்லை
 காதிருந்தால் கண்ணில்லை—இந்த
 ஜனநாயக பந்தை
 நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்
 அந்த மட்டையை மட்டும்
 எங்களிடம் கொடுத்து விடுங்கள்
 நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம்.

57. அடிப்படை உரிமை

புகல் முழுக்க
சூரிய வெம்மையில்
பூக்களில் ஒன்றாய்
தேனை
தேடி அலைகிறது
வண்ணத்துப்பூச்சி.

சரி
ஏதோ ஒன்றில்
என்று..
சிறகை மடித்து
அமரலாம் என்றால்
எமனாய் வருகிறது
பெண்களின் விரல்கள்
திரும்பிப் பார்த்தால்
அதன்
உரிமையை தரித்துவிட்டு
பெண்களின் கூந்தல்
சுமந்து செல்கிறது
அந்த பூவை

சரி இன்னொன்று இன்னொன்றாய்
கருவுக்கு தேன் சேர்த்து
சுமையுடன் சென்றால்
தேன் கூடு
திருடப்பட்டது விட்டது.
எவனோ? ஒருவனின்
விற்பனைக்காக...

58 இறுதி எளிபது யாருக்கு?

சின்னஞ்சிற முட்டை உடைச்சலில்
 பாதி சிறகு முளைக்க தவிக்கும்
 அசைவு
 மேகத்தின் பெருமூச்சு
 இலைகளை சருகுகள் முத்தமிட
 காற்றை தரத்த தவிக்கிறது கொம்பு.
 ஆனால்
 இலையை உதிர்த்து
 மகிழ்கிறது காற்று.
 ஏறம்புகள் மேலே ஏறி
 உறக்கம் கொள்ள துடிக்கின்றன
 இடையில் இருக்கும் பல்லி
 பல்லியை தின்று சுவைக்கிறது
 பாய்பு,
 வரட்டும் என்று காத்தக் கிடக்கிறது
 பருந்த.
 இத்தனைக்கும் மத்தியில்
 மகரந்த சேர்க்கைக்கு
 உலாவுகிறது வண்டு
 ஆனால்
 இறுதியாய் மண் மட்டும்
 மாண்டவனை உண்டு
 மாற்றம் கொள்ளத் துடிக்கிறது

@

59. இளமைகால எதிர்

ஶந்த வானவில்லின் அடர்த்தி
 என் முன் வீட்டின் முன்னே வட்டமிட
 ஆரம்பித்தது
 நாட்கள் பல கடத்தி -நான்
 அன்பு வில்லை தயாரித்துக் கொண்டிருந்தேன்
 என்
 கண் வில்லைகளை கழட்டி
 முன் வீட்டு முற்றத்தில்
 புதைத்து வைத்து விட்டேன்
 அவள் சாவித்திரியுமில்லை
 நான் சத்தியவாணியில்லை
 ஆனால் என்னைச்சுற்றி
 பல இடலர்கள் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள்
 என் கண்கள் எடுத்து ளறியப்பட்டுவிட்டன
 என் காதுகள் செவிடாக்கப்பட்டுவிட்டன
 என் நாசி சிதைக்கப்பட்டது
 இரவை துணாக்கும் கண்களோடு
 தன்
 இளமைக் காலங்களை மீட்டுக் கொள்ள
 என்
 உயிர் பிரிந்து
 அவளின் இதயத்தில் ஓட்டிக்கொண்டன
 நாம் இப்போது
 மாதொருபாகணாய்
 இமயத்தில் இருக்கின்றோம்

60 நூல்

சிகழ்வுகளை
 பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது நூல்
 அதற்கு வெட்கத்தை தந்திருக்க வேண்டும்
 என் முன்
 என்னில் பதுங்கியும்
 முதுகில் மறைந்தும்
 காலில் ஓடுங்கியும்
 என் முன் நீண்டும்
 நீளும் போது
 நான் மட்டும் சுருங்கி
 குட்டையாகி
 கட்டையாகி
 கூனிப் போகிறேன்
 மனசாட்சியோடு

62. யாத்திரிகர்

சூயீரம் அடிமைகள்
 அலைகளைக் கடந்து
 மணல்வெளி நடந்து
 மலைகளை நோக்கிய பயணம்
 சிறுவன் சிறுமி
 பூனை, நாய்க்குட்டி,
 மூட்டை, முடிச்சு,
 குடுவையில் நீர்
 “ ஸ்டெப்ஸ்” புல்வெளி மனிதர்கள் போல
 தவறி திசை தெரியாமல்
 19 ஆம் நூற்றாண்டிற்குள்
 நடைபெற்றவீட்டனர்.
 இது மீளா பயணம்
 என்று அறியா நடைமீல்...
 ஆறு மலை காடு புதர் என்று
 கால் பல பதித்து
 புயலையும் வென்ற
 வெப்பத்தை மென்று
 விரிதலை நோக்கிய அடிமைகள் பயணம்
 மகிழ்ச்சியை நோக்கிய துக்கத்தின் பயணம்
 பகலை நோக்கிய இரவின் பயணம்.
 கடைசியில்...
 அடிமைகள்
 மகா அடிமைகளாய்
 துக்கம்
 மகா துக்கமாய்
 இருள்
 காரிருளாய்
 முடிவுரை எழுதி
 முற்றுப்புள்ளியில்லாத
 வாழ்வின் எச்சமாய்
 தொடரும் இவர்கள் யாத்திரிகைகள்

62. கல்லறைய ழகிழ்ச்சி

என்
கண்ணீர்
காற்றில் உலர்ந்தது.
அது
என்னை ஆசுவாசப்படுத்தியது
என்
துகில்
காற்றில் முதுகை நீவிவிட்டது
என் கால்களை
காற்று நன்றிக் கடனாய்
அணைத்துக் கொண்டது
என்
துயரம் புரிந்த காற்று
என்
அதையில் புகுந்து
மயிர்களை
கூச்செறிய செய்தது
என்னை
குதூகலப்படுத்த முனைந்தது.
என்
தலைகளை தடவி
எனக்கு அறுவதல் தந்தவள் யார்
இங்கே ஒரு
பூவின் பாசத்தை என்
நாசியில் திணித்தது
உலகமே
சுகந்தம் அனது
என்று சொல்லித் தந்தவள் யார்?
ராகங்களே
அறியாத
ஒரு உன்னத இசையை என் காதலுக்கு
ரீங்கார மிட்டவள் எவள்?

என்
மூச்சுடன் புணர்ந்து
காமம் கலந்த
காதலை தந்த காற்று
இறுதியில்
என்னை விட்டு
எங்கு சென்றாய்
ஏன்
என் கல்லறையை தடவி
மகிழ்ச்சி கொள்கிராய்?

@

63. புனைவு ஊழ் ஔணைச்

ண் தேசத்தின்
 தேசிய கொடிக்கு கீழே
 கொத்தடிமைகளின் யோனிகளும்,
 கருமுட்டைகளும் சிதறி கிடக்கின்றன
 முலை மார்புகளில் கவிழ்ந்து கிடப்பது
 அந்நிறப்பற்ற அஸிப்பாவும்
 அவனின்
 திருடர்களும் மட்டுமே
 பிறப்புறப்பே இல்லாமல்
 இங்கு பிள்ளைகள் பிறக்கிறார்கள்.
 நசுக்குண்டு கிடப்பது
 சிதைந்து போன
 விதைகளும் விந்துகளும் மட்டுமே

@

64. சூர்வாணச்

பன்றிகள்
 மிக மோசமானவை
 மலம் தின்னும்
 பழக்கம் உடையவை.
 எல்லா பிறவிகளாலும் - அவை
 ஒதுக்கப்பட்டன.
 மலகுழிகளை சுத்தம் செய்வது
 நகரத்தின் கால்வாய்களை சுத்தம் செய்வது
 அழுக்குகளை அகற்றுவதில்
 அவை வல்லமை பெற்றன.
 குட்டிகளை
 ஒன்றிக்குப் பத்தாக ஈன்று
 மலம் தின்ன வைத்தன.

அவற்றுக்கு போர்க்குணம் கிடையாது.
 எதிர்த்துப் பேசத் தெரியாது
 அனால முகர்வதில் மட்டும்
 முன்னே நின்றன

வெள்ளைத் தோலை கொண்ட பன்றி
 விலங்குகளின் தலைவன் ஆகியது.

விலங்குகளின் போராட்டத்தின்
 வெற்றிகளையெல்லாம் வெள்ளை பன்றிகளே
 சுவீகரித்துக் கொண்டன.
 இறுதியில்
 விலங்குகள் ஆட்சியைப் பிடித்து விட்டன.
 ஆட்சி மன்றத்தில்
 தனிப்பெரும்பான்மை
 பன்றிகளுக்கு மட்டும்தான்
 அவைகளே

விலங்குகளின் பிரதிநிதிகள்
 நாட்கள் நகர்ந்தன
 விலங்குகளின் கோரிக்கைகள்
 அட்சிமன்ற வாசலில்
 தரித்து கிடந்தன
 விலங்குகளின் போராட்டம் மீண்டும்
 துவங்கியது

அட்சி மன்றில் ஒரே
 முனங்கல் சத்தம்
 சந்தோச சிரிப்பு
 தலைமை பன்றி
 வேட்கையில் சிரித்தது
 கருப்பு பன்றிகள்
 மதுவில் நனைந்தன

விலங்குகள்
 தாவி எழுந்து
 ஜன்னல்களில்
 எட்டிப் பார்த்தன
 உள்ளே
 பன்றிகளும் பண்ணைகளும்
 உடலுறவு கொள்வது
 தரிசனமானது
 ம் இது என்ன அரசியல்?

@

65. தொலையின் சதி

மரணம்

ஒரு

உத்தி

கொலையின் சதி.

சுவக் குழிக்குள்

மறைக்கப்பட்டுள்ள

பெரும் யுக்தி.

இனம் மொழி மதம்

அந்த சுவக்குழியில்

நாறிப்போன

சடலங்கள்

பதுங்கியிருக்கும் இருளில்

பாய காத்திருக்கும்

சதிகாரனின் அபயதம்.

ஒரு தேசத்தின் வரலாறு.

மொழியின் வரலாறு.

ரத்தக்கறை படிந்துகிடக்கிறது

இந்த சடலங்களின்

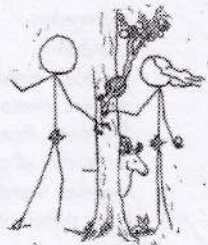
மாற்றத்தினால்

66. காட்சியின் மொழியும்

ஆதாம்
தன்
அந்நாயை
நிர்வாணமாய்
உதிர்க்கப்போது
அந்தி தான்
முதல் ஆண்
என்பதையும்

ஏவாள்
நாணம் எதவென
அறியாமல்
திறந்த காற்றாய்
ஆதாம் நாசியில்
ஜில்லென படர்ந்தாள்
இடையில்
கடவுள் சதிவலையில்
சிக்கிய ஏவாள்
முதல் காமத்தை
சுவைத்தாள்
முழு மனசியாய்
முதன் முதல் முறவளித்தாள்
அந்த
பேருடலுக்குள்
அவர்கள்
சயனித்து கிடந்தார்கள்

வண்ண
உடையுடன் கடவுளார்
வந்தபோது தான்
சபலம் பிறந்தது
சஞ்சலம் பிறந்தது
வெட்கம், நாணம்
எல்லாம் பிறந்தது-அந்த
ஆணம் பெண்ணும்
சஞ்சலம் கொண்டது.

©

67. ஓ காதல் அரசியே!

வீழிகளுக்கு
 பக்கத்தில்
 இருந்து கொண்டு
 விபூசம் அமைக்கிறாய்
 இமைகள் சிறகடிக்க
 வலையில் வீழ்ந்த என் மனம்
 சஞ்சலம் கொள்கிறது.
 உன் பார்வையில்
 இங்கு
 ஒரு
 சாம்ராஜ்யம்
 சரிந்து போகிறது.

உலகை வெற்றி கொண்ட
 வீரன்
 உன் முன்
 சரணாகதி ஆகின்றான்.
 அறிவின் துணையில்லாமல்
 நீ
 இந்த அரசை ஆளுகின்றாய்
 அறிவீழ்ந்து போனவன்
 அந்நியனாகின்றான்
 ஓ!
 இளவரசியே!
 காதலுக்கு இடிகள் கூட
 நசுக்குண்டு போகின்றன.
 உன்,
 நனைந்த கன்னத்தில்
 சிக்குண்டு கிடக்கின்றது
 என் காதல்.
 உன்

தலை வாகிடுக்கில் நான்
 தவழ்ந்து போகிறேன்.
 இருமைக்கு
 மத்தியில்
 இழந்துபோன
 என்
 அறிவை மீட்கத் துடிக்கும்போது
 உன் எண்ணம்
 என்னை
 வண்டாக இழக்கிறது.
 உன்னால் -என்
 எதிர்களின் பட்டியல்
 நீண்டு கொண்டே போகிறது.
 எல்லோரையும்
 வெற்றி கொள்ள
 வீயுகும் வகுகின்றேன்
 ஆனால்
 அதற்காக
 எத்தனை படைகள்,
 எத்தனை ஆயுதங்கள்,
 எவ்வளவு போர்வெறி,
 மௌனமாய் காத்துக் கிடக்கிறேன்
 காலம் வரும்வரை..

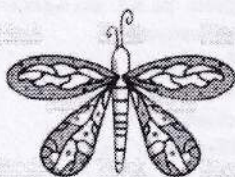
@

69. ஒரு சில நொடிப் பொழுது

அந்த
காற்றில்
ஜீவிக்க தவிக்கிறது
ஈசல்

நழுவும் சிறகுகளில்
படபடப்புக்கு ...
மத்தியில்
உடைகிறது இதழ்கள்

மண்ணின்
விதையாய்
அது
முடிந்து போனாலும்
அதன் எதிர்பார்க்கை
ஏனோ
தோல்வியில் தான்

@

ஸண் இரவு.
 பாடல்களின்
 குரவம் வரிகளும்
 தன் இசையை
 காட்டில்
 இழையவிட
 மரங்கள்
 செடிகள் கொடிகள்
 புல்லும் பூண்டும்
 இலைகளும் துளிர்களும்
 கண்மயங்கி
 விதைப்பரப்ப
 சிற்றோடை சிறு அறிவி
 சிறப்போங்க
 பாடிக்கொண்டிருக்கிறது
 என்
 கண்ணுக்கு தெரியாத
 அந்த பறவை.
 அதற்கு
 வார்த்தை இல்லை
 ராகமில்லை
 தாளமில்லை
 விதியை நீவிவிட்டுக்
 கொண்டு
 செல்கின்ற
 முகாரியை போல
 விளிம்பிலிருந்து தரித்து நிற்கிறது
 காலம்
 சிரிப்பை மறந்த
 முகங்களுடன்
 ஒரு
 பறவைக் கூட்டம்
 பாலைவனங்களில்
 ஏதோ ஒன்றை இழந்து.....
 உற்சாகமாக
 மூழ்கி எழ
 எழுகிறது
 காலம்

@

71. தொலைந்து சொர்க்கை

மழையை தொலைத்து
வெயிலை இழந்து
குளக்கரையில்
வந்தமரும்
காகம் இன்று இல்லை

மரங்களில்
தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்
விழுதுகளும் இப்போது இல்லை.
ஓ! இந்த சிட்டுக்குருவிகளை
திருடிக் கொண்டு போனது யார்?
விட்டில்களை தின்று தீர்த்த
அரக்கர்கள் எவர்?

மைனாக்களே
உங்களை மையலிட்டு
புசித்தவன் எவன்?
நீங்கள் மூழ்கி ஏழும்
ஆறுகள் கூட திருடு போய்விட்டன.

கனவுகளில் முட்டையிடும்
கர்ப்பிணி பெண்கள்
கூட
சிகக்களின்
சிலு சிலுப்பில்
தொலைந்து போக
மழவையின் பேச்சு
கோபியரின் கொஞ்சல்
இதனால் கசந்து போனது

72. ஒட்டுண்ணி

ஶந்த படலி மரத்தின் வேர்கள்
 ஒட்டுண்ணிகளை உற்பத்தி செய்து விட்டன.
 அது,
 எங்கள் ஶூர்
 பூங்கா
 நகரம்
 கிராமம் என்று இடைவிடாமல்
 படர்ந்தது.
 அரசியல்வாதிகளின்
 முத்திரத்தால் செழித்தது
 இப்போது அது
 தன்
 உடைகளை
 களைந்துவிட்டு
 நிர்வாணமாய்
 அதன்
 கிளைகள் மூலம்
 எங்கள்
 பெருவீட்டை
 நாசம் செய்துவிட்டது.

73. ஒடி அக்கம்

யேசுவும்
 புத்தரும்
 எப்படி உன் முன்னே
 தோன்றிக்கொண்டே
 இருக்கிறார்கள்
 ஓ !
 காளியே
 நீ கருப்பாய்
 இருப்பதும்
 யேசு
 சிவப்பாய்
 இருப்பதும்
 இதனால் தானா?~ இந்த
 புத்தர்களிடமிருந்து
 வன்முறையை துரத்த
 யேசுக்களிடமிருந்து
 பாவிசனை விடுவிக்க
 உன்
 புலன்களும்
 வாயும்
 நாக்கும்
 வாழும்
 வேலும்
 பாய்ந்து வருவதில்லையே
 ஏன்?
 நீயும் அவர்களும்
 அதே
 வர்க்கம்
 என்பதனாலா?

@

74. இடிப்பின் பின்

சுவர்
புகைப்படங்களுடன்
வீட்டின் புன்னகையை
கவிழ்ந்ததுக் கொண்டது

சொற்களை
பொருளற்றதாக்கிறது
அந்த
சுவர் ஓர
சுடர் விளக்கு

இடையிடையே
கேட்கிறது
பெருமூச்சின் பிரளயம்

அழுகையை மறைக்கிறது
விசம்பல் ஒலி
சேலை முந்தானைகளும்
கைக்குட்டைகளும்
வயது முதிர்ந்தவர்கள்
சால்வைகளும்
மூக்கை
வாடகைக்கு எடுத்த
ஆறுதல் மொழி பகீர்கிறது

ஈரப் படுத்துகிறது
இறப்பின் துயரத்தை
உறிஞ்சும் மூக்கு

இது
இயற்கை என்பதை
நினைவூட்டுகிறது
வீட்டின் வெறுமை
அந்த
புழாலை வாடினாலும்
அந்த
புகைப்படம்
இடைவீடாமல் புன்னகைக்கிறது
அங்க
அழுகைக்கு ஈடாக
இனி என்ன
எதுவும் இல்லை
என்கிறது
இந்த
சின்னஞ்சிறகுகளின்
கனங்கமற்ற விளையாட்டு

75. அடைக்கலம்

வானமெங்கும் இங்கிதம்
இன்றி திரிகிறது காற்று
குரல் அற்றுப்போனது
காற்றின் இசை

காற்றின் வேகத்தில்
மரங்கள் தம் இலையுதிர்
காலத்தை மறந்து போகின்றன.
அசைவற்று நின்றன இலைகள்
தனிமையை மறந்தன பறவைகள்
கரப்பான் பூச்சி போல
ஒளிந்து கொள்ள இடம் தேடுகிறது உலகம்

76. நுளைப்பதுல் ருடப்பதுல்

என்

எதிர் வீட்டுகாரரின்

மரணத்தின் போது

ஒன்று

மட்டும்

உணர்த்தப்பட்டது.

நீ

எப்போதும்

உன் தாத்தா

உன் பாட்டி

உன்

அப்பா, அம்மா

தம்பி மற்றவர் உற்றவர்களுடன்

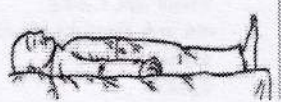
சமரசம் செய்து கொள்

அந்நால்

அது தான்

ஒவ்வொரு முறையும்

நடந்து தொலையமாட்டேன் என்கிறது.

77. அப்பத்தீறு குரங்கு

கூவுமீரில்
 இன்மை
 பிணங்களின்
 முடை நாற்றம்.
 என்னத்தான்
 நாற்றத்தை முட
 நினைத்தாலும்
 ஈக்கள் முட்டத்தை
 காட்டிக் கொடுத்தவீடுகின்றன
 ஐ.நாவை
 நோக்கி
 படை எடுக்கின்றன
 அநூல்
 ஈக்கள் தான்
 முந்திக்கொள்கின்றன.
 அநூல்
 அப்பம் தின்ற குரங்கை பார்த்து
 ஏங்கின ஈக்கள்

@

78. ஜெடிக்கை ழனித்ர்

சிவன்

முன் ழிர்ந்த ளுயம்புகள்
ஒரு கணம் நின்று
அவனை
வேடிக்கை பார்த்தன
ஏன்
இவள் இப்படி ?
மேகத்தின் கருமையை
அப்பிக் கொண்டு...

துவானம்

அவளின் கண்களில்
துளிர்ந்து வடிந்தது
மின்னல் வெட்டியது
இதயம்
யாரும் பார்த்திராத
முடிந்துபோன நாளுக்காய்
இத்தனை புகார்கள்
துயரங்களுக்கு விதி கூறி
கனவுகளை
களைத்துவிட்டு
மன்னிக்கப்படாத
மனுஷியாய்
வானமே
கஞ்சமென நகர்ந்தாள் அவள்

79. சீண்டடடூச் இரவு

இரண்டு ராணுவ வீரர்களின்
 நீண்ட நிழல்களுக்கு இடையில்
 அந்த இராப்பொழுதின்
 பின்னிர்வை பற்றி பூச்சிகள் கதைக்கின்றன
 ஓரமாய் நின்று இரண்டு
 வீதியோர மின்குமிழ்கள்
 பூனைகளின் காம ஒலிகளுக்கும்
 நாய்களின் ஊழலுக்கும்
 இந்த
 பூச்சிகளின் கதையாடலுக்கும்
 மத்தியில்
 அவைகளின் பரிகசிப்பு ஒலி
 கேட்கிறது

விடைபெறும் நேரம்
 ஒப்பனைகளை செய்துவிட்டு
 அந்த
 ஒரே மாதிரியான பூட்ஸ் ஒலிகள்
 தாளத்துடன்
 நகர்கின்றன அவை
 ஒரு
 அந்நுக்குட்டியை தேடி...

அது ஒரு
 போர்க்களமாய் இருந்தாலும்
 அருத்து
 மீண்டெழு போவது
 ஒரு
 சிகவின் உயிர்ப்பு

சேதம்

சிவன் உமையுடன் கொண்ட இருமாப்பால்
போட்டியால் பொறாமையால்

எழுந்தன அலைகள்
சுனாமியாய் கூட்டது நாட்டை
கொதித்தது மண்
வெடித்தது பூமி
ஏழையின் கண்ணீர்
ஆறாய் பெருகி
கங்கை என்ற பெயரில்
அவன்
கோபம் தணிய கொட்டிக் தீர்த்தது
புலியும் பாம்பும் ஊர்வன எல்லாம்
சிவனிடம் கொண்ட தணியா கோபத்தில்
அவனை சுற்றி திரிந்தன
சூத்திரன் கூட்டம் சிவனின் காலை உடைக்க
மோதிப்பார்த்து
இறுதியில் இடது காலில் நசுகுண்டுபோனது

சிவனின் செய்கையை
தேவரும் முனிவரும் அவனை
போற்றிப் புகழ்ந்து வேதம் ஓதினர்

@

80. முதலளித்துடி உலை

சீர்ப்பை

மறந்த முகங்களுடன்

அந்த பறவையின்

கூட்டம்

அந்த பாலைவனங்களின்

மழைத்துளியை

ஒவ்வொன்றாய்

உருஞ்சி உருஞ்சி

தன்னில் ஏதோ

ஒன்றை இழந்தும் சேர்த்தும்

பறக்க முனைகையில்

பின்னிய கால்களுக்கு இடையில்

இடரி கிடக்கிறது

அந்த

வேட்டுவன் வைத்த

வில்லைப்பொறிவலை

அந்த

விதியை நீக்கிவிட்டு

செல்லும்

காலம்

போல

என் விளிம்பில் நிற்கிறது

நேரம்

ஓனசை

வண்ணத்துப்பூச்சியாக்கி

படபடப்பை

அதன் இறக்கையாய்

உன்னை சந்தித்தபோது

உன்

இருவழிகளுக்கு தெரியாமலே —நீ

என்னை சந்தித்தாய்

மெல்லிய காற்று போல

அவசரத்தில்

வந்த காதல் அது

அந்நால்

என்

பேராசைத்தனமான

அவஸ்தை ராச்சியத்தை

உடைத்து நீ

வீழ்த்தி என்னை

தரையில்

நிதானிக்க வைத்தப்போது தான்

என் இருப்பையே

நான் உணர்ந்தேன்

இந்த

அழுக்குகளை நீக்க

என் கரங்கள்

முனைந்து என்

கரங்கள் முற்பட்டபோது

உன்விரல்களுக்குள்

என்கரம்

அகப்பட்டுக் கொண்டது.

82. விதைத்தவன் வித்

வெதிர் வீட்டுப்

பையன்

“வடஸ் எப்பில்” காத்து கிடக்கின்றான்.

பக்கத்து வீட்டு

பையனின்

இங்கிதமாய்

இங்கிலீசில்

இளிக்கிறது.

காலத்தை சுத்தரித்துவிட்டு என்

பேரன்

பைக்கில்

பறக்கிறான்

என் மகன்

“இன்டர்நெட்டில்”

அரசியலை அலசுகிறான்

என் மனைவி

மந்திரவாதிகளின்

சொல்லுக்கு

கட்டுபட்டு

இந்திய காலை

சோதிட “செனஸ்களில்”

முழிக்கிக்கிடக்கிறான்

ந்த

பரப்பரப்புக்கு மத்தியில்

முன் வீட்டு கொத்துகுளங்களும்,

சாக்கடைகளும்

கழிவுகளை சுத்தரித்துக்கொண்டு

பூக்களால் மணக்கிறது.

காற்றை சுவை செய்துகொண்டு

வண்ணத்து பூச்சிகள் பறக்கின்றன

முதுமைமைய விரட்ட

நான் மட்டும்தான்

எங்கெங்கோ ஓடுகிறேன்.

இது

படைத்தவன் நியதியல்ல

விதைத்தவன் விதி

83. காப்டிரட் என்ரு கல்பன் 2

அந்த

அந்நியன்

படலி மரத்தின் புல்லுருவி

எங்கள் ஊர்

பூங்கா.

நகரம் கிராமம் குளம்

கொத்தணி

பட்டிதொட்டி

என்று

ஒன்றும் விடாமல்

படர்ந்தது

அதை

எங்கள்

அண்ட காகங்கள்

தன்

எச்சங்களால்

வளர்த்து

இன்று அது

எங்கள் அண்டை

வீட்டை

நாசம் செய்து...

எங்களின் வேரையே

இல்லாமல் செய்துவிட்டது

84. ௩௮ ஜனனம்

கூட்டெருமை
 கர்வத்துடன்
 ஏப்பம்விட்டு திரிந்த போது
 வீட்டெருமை
 கற்பமானது
 அந்த
 கர்ப்பத்தை
 அண்டை காகம் வளர்த்தெடுத்தது
 அதை
 பருந்து ஒன்று
 கொத்தி
 தீர்த்தது
 சிதைத்து போட்டது
 இன்று
 கௌரவர் போல
 நூறு ஆயிரம் கர்ப்ப சிதைவுகள்
 ஈனனே
 கொன்று
 கொழுத்த நீ-இந்த
 கர்ப்பத்தை
 வேராய் விதைக்கவா?
 ஜனித்தாய்-இல்லை
 மரணத்தின் எல்லை
 உன்
 நரையீரல்
 விரிந்து மடியும் போது
 அதன் உதிரத்தில்
 சிறகுகள் முளைக்கும்
 அது அந்த
 ஜென்மத்தையே சிதைக்கும்

85. இவ்வளவுதான்

நீ

இதயக் கதவினை
 திறந்து
 வீடுதலைப் பெற்று
 பறக்கும் போது
 மண்ணின்
 பூச்சிப் பூழ்க்கள்
 வண்டு செண்டுகள்
 தங்கள் வறுமையை
 உதிர்க்க தயாராகும் போது
 கடவுளர்
 உன்
 படையலில்
 மகிழ்வர்
 16ரு அல்லது
 30து முடிந்ததின்
 எல்லாம்
 மறந்தே போக
 ஆண்டுதோறும்
 நடக்கும்
 வீருந்தில்
 உன் மரணம்
 எல்லை காணும்
 பூழ்க்களும் பூச்சிகளும்
 இன்பம் காணும்

85. என்ன? சனித்ரர்களடா நீங்கள்

தீரவுக்கு

காலை

பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது

பறவைகள் சகிதம்

பயணம் தொடங்கியது

பூக்களின் விரிப்பு

மலர்களின் வசந்தம்

புழுக்களின் நகர்வு

எருமையின் நனைவு

காக்கையின் கரைவு

சேவலின் கூவல்

குருவிகள் சத்தம்

சூயிலின் ஓசை

புக்தாய் ஏதோ ஒன்று நிறந்தது போல-அங்கு

புதுப்புது மகிழ்ச்சி

புத்தயிர் கோலம்

அநூல்

மனிதர்க்கு மட்டும்

விடிந்தது காலை

இருளின் மருட்சியில்...

விலைவாசி உயர்வு

பிள்ளைகளின் படிப்பு

கடன் படு தொல்லை

சீனி இல்லை

பாலுமில்லை

பிள்ளைகள் படிக்க வழியுமில்லை

நச்சரிப்பாய்

நகர்ந்தது அதே காலை வேளை

மனிதன் எப்போ தான்

பறவைகள் போல வாழ்ந்து முடிப்பான்

86. துடிப்பு

அந்த

ஒரு சொல்.

பிரிவதற்கான அறிகுறியாய்

ஏன்

அத்தமா பேசிய

அந்த ஒரு பொய்யின்

அடையாளமாய்...

நீ

எங்கே ஒளிந்து போனாய்.

ஓ!

இந்த தனிமை

இது தானா

நீ

தந்த பரிசு

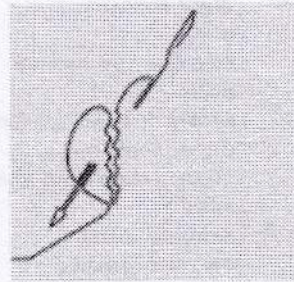
உடைத்து விடு

என் இதயத்தை

எடுத்துச் செல்

அதன்

உயிர் துடிப்பை

@

87. இறுத்தீர்ப்பு

அந்தரத்தில்
 மணம் பரப்பி திரியும் காற்று
 அதில்
 காகம் தன் எச்சத்தை
 உதறித்தள்ள
 அதன் விதையில்
 புல்லுருவியாய்
 வந்துதித்த என் கணவன்
 நானும்
 வலியை உணரும் முன்னே
 எழுந்து போகிறான்
 என்வித விகழ்ப்பமும் இன்றி
 சுழிவுநீர்
 மண்புழு என்ற
 என் மனம் துவண்டு
 நான்
 இறகும் முன்னே
 மறுவிறைக்கு
 வந்துவிட்டான் மகாபாவி
 சொல்லுங்கள்
 அவன் விதையை
 சிதைப்பதை
 வேறென்ன வேலை எனக்கு @

88. ஓபாறன் ஓன்...

ஊடிய விழிகளுக்கு
இடையில்
கசிகிறத கண்ணீர்.
காற்றின்
குரல் கேட்டு கனைக்கிறது
நினைவு.

“ அம்மா பிச்சை”
கந்தல் தண்டொன்றின்
கெஞ்சல் மொழி கேட்டு விழி
திறந்தபோது...

தன்
மகனின்
நினைவில்
நகர்கிறது
அந்த
நடைபிணம் ~அந்த
கைகள் சுமந்த
காகித அட்டையுடன்

89. சவக்ருஹீப் பெயர்கள்

மரணம்

ஓடு

சதி

சவக்ருஹீக்குள்

மறைக்கப்பட்டுள்ள

பெரும் சதி

இனம், மதம்,

மொழி, சாதி,

ஆண், பெண்,

உயர்வு தாழ்வு

நாரீப்போன சடலங்கள்

அந்த

கல்லறையில்

பொதிந்துகிடப்பது

இனக்கொலை

மதக் கொலை

மற்ற

எல்லா கொலைகளையும்

செய்துமுடித்த

கொலைஞனின் பெயரும்

அவனின்

ஆயுதங்களும்

மனிதனின் பெயரை மட்டும்

அங்கு

காணவேயில்லை

*

@

நான்

என் பதின்ம வயதில்
நிறைய நண்பர்கள்,
தோழர்கள்,
ஆசான் - குரு
நிறையப் பேர் இருந்தார்கள்.
அர்த்தமுள்ள வாழ்வு, கருத்தொருமித்த
பார்வை, எல்லோருமே கதைத்து
முழுகினோம்.
இன்று
நினைப்பதை எல்லாம் எழுதி
வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறது
டயரி.
பேச ஆள் இல்லாமல் தவிக்கிறது
மனசு.
எனது எழுத்து, எனது சிந்தனை என்று
என்றமே எனதல்ல.
அவை எல்லாமே சமூகம் என்றோ
எப்போதோ எனக்குத் தந்தது,
இன்று முழுதாய் நான் பொது வெளிக்கு
வந்துவிட்டேன் என்று சொல்வதற்கு
என்னை தடுக்கிறது என் அறிவு.
அதற்கு இன்னும் நாளிருக்கிறது என்று
சொல்கிறது என் பயணம். எனக்கு
கருத்து சொல்லி வெளிச்சம் காட்ட
யாகும் இல்லை. எனது அணைபவமே
எனக்கு நண்பன். நானே எனக்கு
தோழனாய், அதுவே நானாய், நான்
பயணிக்கிறேன் ஏதோ ஒன்றை
நோக்கி...

சு

ரா.நித்தியானந்தன்

எழுத்தாளரும் கவிதை
படைப்போனுமாகிய ரா.நித்தியானந்தனின்
இரண்டாவது கவிதைப் படைப்பு இந்தக்
'இரவைத் தேரும் நிழல்' என்ற
கவிதை படைப்பு.

ரா.நித்தியானந்தன், இலங்கையின்
குறிப்பிட்டு பேசக்கூடிய
எழுத்தாளர்களில் ஒருவர்.
முகவரியை தொலைக்கவர்கள் என்ற
கவிதைத் தொகுதி, முற்றாய் பரிணாமம்
என்ற சிறுகதைத் தொகுதி.

இந்திய தமிழர் ஒரு கழகவியல்
நோக்கு என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை
எனும் படைப்புகளின்

ஆசிரியரான இவர் இலங்கையின்
அதிகாரப்பரவலாக்கம் கருத்துக்களும்
கண்ணோட்டங்களும் என்ற நூலின்
தொகுப்பாசிரியரும் ஆவார்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இந்திய தமிழரின்
இலங்கை நோக்கிய அணைவிப்புகளும்
தள்ளல் - இழவை
காரணிகளின் செயற்பாடும் எனும்
பெயரிலான இவரது ஆய்வு நூல்
வெகு விரைவில் வெளி வர உள்ளது
இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களில் தோற்றம்
பெற்றுள்ள கீழ்க்கீழியதர வர்க்கம்
என்ற ஆய்வு கட்டுரைக்காக
பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில்
முதுகலை மெய்நாணி (M.Phil)
பட்டம் பெற்றவர்.

